

JURNAL INSIGNOGRAFIC

DEDICAT CELEI DE A 40-A EXPOZIȚII
NAȚIONALE ȘI ANIVERSĂRII A

5 ANI DE LA FONDAREA ASOCIAȚIEI
COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN
ROMÂNIA

2014

www.acir.ro

JURNAL INSIGNOGRAFIC

Nr. 13

**Publicație anuală de informare insignografică
editată de A.C.I.R.**

2014

ISSN 1843-9535

¹
www.aciro.ro

Colectivul de redacție :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Dumitru Pușcașu – tehnoredactare,
Mihai C.V. Cornaci – redactor,
Mihai Livadariu – foto.

Colaboratori :
Milan Ilin – Timișoara,
cmd. av (r) Marius Popescu – București.
Brnzei Stelian – Botoșani

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Dedicăm prezentul număr celor două aniversări importante din viața insignografică a României

- Cea de-a 40-a ediții a întâlnirii colecționarilor de insigne din România și a expoziției colective, prima manifestare având loc la Petroșani în zilele de 2-3 august 1975;
- Împlinirii a cinci ani de la înființarea Asociației Colecționarilor de Insigne din România (A.C.I.R.) la data de 19 septembrie 2009.

Ne întrebăm retoric: când au trecut patru decenii și dacă noi am făcut tot ce s-a putut pentru menținerea pe linie de plutire a insignografiei românești?

Numeroși colegi ni s-au alăturat, iar alții au părăsit activitatea insignografică, spre regretul nostru, în decursul acestor ani și considerăm necesar ca viitorimea să cunoască și să nu uite trecutul acestei frumoase pasiuni, deziluziile sau momentele de bucurie (puține la număr, dar cu atât mai valoroase), prin care am trecut cu toții.

Este de datoria noastră să lăsăm posterității o imagine corectă a modului cum a evoluat pasiunea pentru insignă, atât prin prisma întâlnirilor naționale, cât și a celorlalte manifestări de gen care au avut loc în anumite perioade la Timișoara, Deva, Arad, Tg. Secuiesc, Ploiești, Botoșani sau Odorheiu Secuiesc.

Am fost invidiați de unii pentru răbdarea și perseverența noastră, huliți de alții pentru faptul că „pierdem vremea” cu un hobby care li se potrivește mai mult copiilor de grădiniță decât nouă, dar ne-am văzut de treabă și an de an i-am fermecat pe vizitatorii expozițiilor naționale cu frumusețea și delicatețea minusculelor exponate și cu valoarea lor educativă și patriotică.

În zilele de 18-20 septembrie 2009, la Petroșani, cea de-a XXXV-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România, la propunerea col (r) Dogaru Ioan și prof. Tiberiu Kelemen, devine primul Congres Național de insignografie din România, în aplauzele numeroasei asistențe, marcând astfel un important salt calitativ al noțiunii de colecționar.

Tot cu această ocazie a avut loc și Adunarea generală de constituire a Asociației Colecționarilor de Insigne din România (A.C.I.R.), care are ca scop principal coordonarea activității insignografice din țara noastră.

Mulți au crezut că asociația care a luat ființă prin voința a peste 80 de colecționari, iar din punct de vedere legal am fost înscrși în urma Hotărârii Judecătorești Petroșani în Registrul special al asociațiilor și fundațiilor ținut la grefa Judecătoriei Petroșani, va supraviețui doar câteva luni, dar de la acest moment unic au trecut cinci ani. În perioada de referință asociația s-a întărit, devenind mai omogenă și mai puternică.

Dedicăm deci acest jurnal, fără să fim superstițioși că numărul 13 ar putea fi de rău augur, altfel îl numerotam 12 bis, celor două evenimente care, sperăm să însemneze și să aducă o undă proaspătă în activitatea noastră.

Reamintim că „Jurnalul Insignografic” este revista tuturor membrilor A.C.I.R. care vor să publice gratuit, fără restricții, articole sau studii insignografice, cu condiția să respecte cerințele noastre și să-și asume răspunderea celor puse pe hârtie. Deasemenea vă rugăm insistent ca imaginile ce ilustrează articolele să fie făcute perpendicular pe piesă.

Deși unor colegi li se pare ciudat, vom continua și prezentarea unor medalii reprezentative care vin să completeze activitatea insignografică.

Așteptăm, ca și până acum, opiniile dumneavoastră pe adresele:

Tiberiu Kelemen
Str. Aviatorilor bloc 34
scara II apartament 58
332108/Petroșani
Telefon 0727-793872

Pușcașu Dumitru
Str. 9 Mai bloc 2
scara VII apartament 5
332041/Petroșani
Telefon 0743-046840
puiupuscasu29@yahoo.com

Zilele acestea Municipiul Petroșani găzduiește două evenimente culturale deosebite, de organizarea cărora suntem mândri:

- Cea de-a 40 a ediție a Întâlnirii colecționarilor de insigne din România, manifestare care a demarat pe malurile Jiului în zilele de 2-3august 1975.

Întâlnirile, ridicate de cinci ani la rang de congres, sunt însoțite de expoziții spectaculoase apreciate de publicul vizitator. Rămâne în memoria petroșenenilor megaexpoziția din anul 1989, când au fost prezentate publicului peste 75.000 de insigne expuse la Casa de Cultură.

- Cinci ani de la înființarea, tot la Petroșani, a Asociației Colecționarilor de Insigne din România, la data de 19 septembrie 2009.

Cele două momente majore care au marcat activitatea insignografică din România sunt rodul muncii unui grup de colecționari, dintre care prea mulți ne-au părăsit.

Suntem mândri de zestrea moștenită de la înaintași și ne înclinăm fruntea în semn de recunoștință pentru tenacitatea celor care au fost: Melha Petru, Dula Aurel, Morariu Cornel, Poporogu Ion, Schmidt Ladislau, Pădure Ioniță, Pardos Ioan și mulți alți numismați din Valea Jiului care au pus bazele activității insignografice din România, până când bunul Dumnezeu i-a chemat la El.

Nu trebuie uitați nici pasionații din noua generație care, preluând ideile și realizările de până acum, duc mai departe studiul, colecționarea și păstrarea insinelor. Putem aminti în acest sens pe Dumitru Pușcașu, Viorel Stroe, Ioan Olaru, Ioan Velica și nu în ultimul rând Tiberiu Kelemen, cel care este în prezent sufletul acestei generații de colecționari, care depun eforturi susținute pentru a se ridica la nivelul colegilor care nu mai sunt alături de noi.

Dorim la ceas aniversar ca viitorul să mențină cu aceeași vigoare mișcarea insignografică, iar Asociației Colecționarilor de Insigne din România – multe activități frumoase, care să aibă o puternică încărcătură culturală și impact patriotic.

LA MULȚI ANI!

Dr .ing. jr. Tiberiu Iacob Ridzi,
Primarul Municipiului Petroșani

SĂRBĂTOAREA CELEI DE-A 40-A EDIȚII A ÎNTĂLNIRII COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

Punctarea prin diverse metode, între care și apariții în media scrisă sau vorbită, a unor aniversări a devenit un fapt obișnuit. Este în schimb deosebit de dificil ca, după numeroasele ediții ale întâlnirilor care au prilejuit apariția unor înscrisuri și a unui volum care tratează detaliat subiectul să mai găsești elemente de nouitate.

Vom încerca totuși, axându-ne mai mult pe cele petrecute la prima întâlnire, care a avut loc la Petroșani, să redăm momente mai puțin cunoscute care au pigmentat întâlnirile noastre și să facem unele rectificări funcție de documentele noi pe care le-am găsit în ultima perioadă.

Între pionierii insignografiei existau legături în cadrul cărora se făceau schimburi de insigne în mod direct sau prin corespondență.

Din când în când, la întâlnirile numismaților, câte un colecționar de monede, bancnote sau medalii aducea cu sine și câteva insigne. Privite cu indulgență, primite uneori cu răceală, micile simboluri metalice au început să fie tot mai îndrăgite. Ele se impuneau prin forța lor de exprimare, prin claritatea mesajului transmis, frumusețea coloritului și estetica formelor.

După momentul 1968 de la Casa Centrală a Armatei București (actual Cercul Militar Național), cu toate încercările col (r) Dogaru Ioan de a închea o mișcare insignografică prin organizarea unei expoziții itinerante de insigne pe traseul Brașov – Iași – Bacău – Constanța și din nou la București, nu au apărut rezultatele scontate imediate, cum și-ar fi dorit autorul manifestărilor.

A trebuit să urmeze șapte ani cu numeroase discuții și întâlniri în care au fost implicați Milovan Pavel (Timișoara), col (r) Dogaru Ioan (București) și Dula Aurel (Petroșani), care au condus la ideea că o întâlnire între colecționari cunoscuți și alții despre care nu se știa nimic ar fi fost benefică mișcării insignografice din România.

Poate un factor decisiv în luarea unei hotărâri a fost creat de efervescența primei participări românești la o întâlnire internațională a colecționarilor de insigne, care a avut loc la Bratislava în martie 1975 (ing. Dula Aurel).

Din lipsa unei informații exacte, în volumul „Patru decenii de insignografie românească, 1968-2008” autorii Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, apare eronată data primei participări ca fiind în ziua de 04 octombrie 1980 – Regensburg (R.F.Germania), tot ing. Dula Aurel.

Pasiunea mocnea, dorindu-se punerea în valoare prin acțiuni specifice, de amploare, a apropierii între colegii de pasiune sau, cum s-ar spune, lipsea scânteia care să aprindă focul.

Cei mai hotărâți și mai pregătiți în acest sens s-au dovedit a fi membrii primei secții numismatice a S.N.R., respectiv cei din Petroșani.

Deși puțini și oarecum izolați geografic, cu posibilități mult reduse de rulaj al materialului de schimb decât ceilalți colecționari din marile centre din țară, insignografii din orașul de la poalele Parângului au dovedit că, prin hotărâre, inițiativă, muncă și perseverență pot devansa în activitatea îndrăgită centre numismatice cu potențial specific mai ridicat.

Ei nu s-au sfiit să facă primul pas într-un domeniu cultural aproape necunoscut, asumându-și riscul deschizătorilor de drum, dar beneficiul adus de desfășurarea ulterioară cu deplin succes a întâlnirilor a demonstrat justetea orientării și intuiției colecționarilor din orașul cărbunelui!

Astfel, după minuțioase pregătiri, în zilele de 2-3 august 1975 a debutat la Petroșani o manifestare care, nici în cele mai îndrăznețe vise ale organizatorilor nu ar fi putut dăinui fără întrerupere patruzeci de ediții.

La momentul inaugural au răspuns prezent colecționari din București, Craiova, Tg. Mureș, Timișoara, Bistrița-Năsăud, Arad, respectiv Petroșani, celor 35 de colegi din România alăturându-li-se și doi colegi – membri ai Clubului INTER-Bratislava, din fosta Cehoslovacie.

Dintre aceștia au expus 21 de participanți, 87 de panouri de cele mai diferite forme și mărimi, însumând 5247 de insigne (în medie 60 de piese pe panou). Au existat și panouri mici având câteva insigne, dar col (r) Dogaru Ioan a adus două panouri având peste un metru lungime și greutatea pe măsură.

Au fost și două participări de marcă: dr. Popovici Micipsa din partea S.N.R. și un delegat al

Monetăriei Statului – Dobrescu Nicolae – președintele Comitetului Sindicatului. Cei doi oaspeți au promis foarte multe, lucru de care am fost deosebit de încântați la momentul respectiv dar, spre deziluzia noastră ulterioară, cele promise au rămas numai în amintirea noastră!

Reacția publicului, mult mai numeros decât ne-am fi așteptat, a fost împărțită: unii au fost încântați de cele văzute în cadrul expoziției – prima de acest fel în Petroșani – iar alții au fost surprinși de cele auzite în cadrul sesiunii de comunicări, întrebând cum se poate vorbi atâtea despre o insignă mai mică decât o unghie?

Câteva păreri despre prima Întâlnire a colecționarilor de insigne din România ne parvin spicuiind din „Cartea de impresii” al manifestării:

- „Mi-au rămas în memorie delicatele figuri purtând în ele speranțele unor oameni, exploziile de bucurie ale visurilor împlinite și marcate în timp prin insigne. Admir la colecționari puterea unei pasiuni statornice, a unei iubiri născute întâmplător și păstrate peste ani...”

(Maria Șerban – redactor la Ziarul „Steagul Roșu” – Petroșani)

- „Mărturisesc că am invidiat întotdeauna calitățile ca: voința, preocuparea permanentă pentru atingerea unui țel, ordinea și uneori sacrificiul pe care unii oameni îl fac pentru a realiza ceva, puterea de a

face acest sacrificiu despre care vorbeam. Cele văzute astăzi demonstrează incontestabil că dumneavoastră, colecționarii de insigne, aveți toate aceste calități”

(Liana Molnar – Radioteleviziunea Română București)

- „Plec acasă de la această primă consfătuire a insignografilor din țara noastră cu sufletul plin de impresii plăcute și de neuitat. Cu astfel de oameni, ca aceia pe care i-am cunoscut azi, destinele insignografiei românești sunt pe mâini bune și viitorul ei – de știință auxiliară a istoriei – este asigurat”

(col. dr. Marinescu Ioan – Craiova)

Insigna și diploma manifestării.

Drumul a fost deschis și primul pas făcut, iar ceea ce este mai important, s-a stabilit că și pasul al doilea urma să fie făcut la Timișoara.

Au urmat aparițiile unor manifestări de mai mică amploare în mai multe localități din țară, având o tematică bine stabilită și care au fost denumite întâlniri de schimb, expoziții, burse, târguri, manifestări care au funcționat în afara întâlnirilor anuale. Oricare ar fi fost denumirea manifestărilor, noi ne-am bucurat de ele pentru faptul că ne puteam întâlni la Arad, Ploiești, Tg. Secuiesc, Odorheiu Secuiesc, Deva, Botoșani sau Timișoara, unde puteam achiziționa piese pentru îmbogățirea colecțiilor personale.

Astfel la 1 mai 1981 debutează „EXPO BANATICA” la Timișoara – o manifestare însoțită de expoziție, dar a lipsit însemnul mult așteptat și apreciat de colecționari.

În același an, la 5 septembrie are loc prima ediție a întâlnirii de schimb de la Arad care, la ediția inaugurală și următoarele trei a avut insignă proprie, dar nu a fost însoțită de expoziție.

După o muncă intensă a celui care a fost colegul nostru Manu Nicolae, este realizată în 26 iunie 1982 „EXPO FOTBAL” Ploiești – o întâlnire, care așa cum arată numele, era însoțită de o expoziție tematică – fotbal – și insigna care a marcat evenimentul.

La Tg. Secuiesc a existat o situație specială, deoarece aici nu există o secție numismatică, iar expoziția de insigne a fost rodul muncii unui singur coleg – Beke Ernő, care i-a coordonat pe puținii colecționari din zonă. Expoziția având cele mai diverse tematici, a avut ediția inaugurală la data de 29 septembrie 1984, iar ca simbol – cu fiecare ediție a fost emisă o plachetă din porțelan.

A urmat în 5 august 1985 prima ediție a unei frumoase acțiuni – „EXPO MINERIT” Deva, având insignă proprie, expoziție tematică în domeniul industriei miniere și câte o scurtă sesiune de comunicări care alături de afișele pictate manual de Gyenge Julius și programele-catalog, a fost cea mai complexă manifestare.

La Odorheiu Secuiesc, în data de 4 octombrie 1986 s-a desfășurat, o interesantă expoziție de insigne axată pe actualitatea sportivă. La fiecare manifestare participanții au primit din partea gazdelor plachete confecționate la Întreprinderea de Matrite și Piese Turnate din localitate și frumoase vase din ceramică de Corund.

Deoarece la Petrosani a avut loc prima Întâlnire a colecționarilor de insigne, nu am vrut să rămânem mai prejos, dorind să avem și în Valea Jiului o expoziție tematică proprie și astfel, la 30 mai 1987 intră în peisajul manifestărilor insignografice EXPO „Turism, sporturi de iarnă, vânătoare”. Patru din cele

șapte ediții câte au avut loc au polarizat atenția unui număr important de colecționari și au avut înșignă proprie.

Expoziția s-a contopit cu cea a colecționarilor de insigne, deoarece nu am avut forța necesară să continuăm organizarea anuală a două manifestări distincte, cu toate implicațiile financiare pe care o acțiune de acest fel le impunea.

S-a încercat, în data de 18 octombrie 2002, o reînviere a expoziției tematice în cauză, la care au participat numai colecționari din Valea Jiului, respectiv în 21 iunie 2005 la Vulcan în cadrul „Nedeii Vulcanene”, dar se poate afirma cu obiectivitate că cele două ediții prin care am încercat reluarea manifestărilor nu s-au ridicat la înălțimea celor precedente.

O ultimă manifestare care s-a impus a fost Salonul de toamnă al colecționarilor de insigne de la Botoșani.

Manifestarea a fost însoțită de o bogată și valoroasă expoziție susținută de colecționarii botoșăneni și cei din zonele limitrofe. Salonul nu a avut înșignă proprie.

Toate manifestările și-au încheiat activitatea după 1990, locul lor fiind luat treptat de târguri ca cel de la Brașov, Deva, Timișoara sau București.

Am încercat și la Petroșani organizarea unui asemenea târg dar, după patru ediții, cu toate condițiile deosebite oferite participanților, am renunțat la ele din cauza lipsei de interes a colegilor din Valea Jiului.

La aceste târguri insigne are o prezență tot mai nesemnificativă și nu se regăsește printre pseudo-antichități, cartele de telefon, ilustrate și materiale filatelice, deci undeva s-a pierdut esența acțiunilor tradiționale.

Colecționarii mai în vârstă, puțin câți mai suntem, regretă ceea ce a fost „EXPO MINERIT” Deva, „EXPO FOTBAL” Ploiești sau întâlnirile de schimb – numai de insigne - ca cele de la Școala Sportivă „Gloria” în contrast cu elegantul „Hobby shop” de la Hotel „Intercontinental” din Arad.

Nu suntem împotriva târgurilor sau a achizițiilor făcute la „târgul de vechituri”, dar noi am luat de la străini numai anumite aspecte, la ei funcționând și acum bursele specializate chiar pe anumite teme din insignografie: fotbal, vânătoare sau olimpiade.

Manifestările anuale au purtat de-a lungul timpului diverse denumiri: din 1975 – 1992 s-au numit „Întâlniri”; în perioada 1993 – 2008 am avut „Reuniuni”, iar din 2009 au fost ridicate la nivel de „Congrese”. În Valea Jiului au avut loc până în prezent 23 de asemenea manifestări, urmând ca cea de-a 24-a să aibă loc tot în Vale.

Este foarte dificil să comprimăm în câteva pagini o activitate care s-a derulat neîntrerupt patruzeci de ediții, mai ales dacă vrem să atingem doar tangențial unele manifestări care au avut loc într-o perioadă mai lungă sau mai scurtă în diverse centre din țară.

Principalul deziderat îl constituie faptul că, deși condițiile s-au schimbat radical după 1990 și nu mai suferă comparație cu ceea ce avem astăzi, întâlnirea anuală continuă, iar noi nu putem bucura de fiecare dată când ne revedem, expunem ultimele achiziții deoarece, dacă în trecut insignele erau produse numai la Monetăria Statului sau la „Arădeanca”, acum au apărut numeroase firme de profil în aproape toate orașele mari din țară și nu le putem cuprinde pe toate, respectiv facem planuri pe viitor ca tot ceea ce am realizat până acum să nu se piardă.

Prof. Tiberiu Kelemen,
Președinte A.C.I.R.

CINCI ANI DE ACTIVITATE A ASOCIAȚIEI COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

Se împlinesc cinci ani de când 80 de colecționari de cele mai diverse profesii și preocupări, dar toți uniți prin pasiunea pentru colecționarea, studiul și păstrarea insinelor și-au unit vrea la Petroșani, în cadrul Adunării generale de constituire a Asociației Colecționarilor de insigne din România (A.C.I.R.), materializându-se astfel un foarte vechi deziderat.

Deoarece realizarea asociației care are ca principală preocupare - insigne - s-a întins pe durata a peste trei decenii, merită ca istoricul perioadei în cauză să fie cunoscut de către toți colegii și astfel, în limita amintirilor și a materialelor existente, vom încerca să facem o scurtă trecere în revistă a intervalului de timp menționat.

Chiar dacă revenim obsesiv asupra importanței zilei de 24 martie 1968, dar atunci, la Casa Centrală a Armatei (astăzi Cercul Militar Național), a fost semnat în mod oficial actul de naștere a insignografiei românești, de către col. Dogaru Ioan.

Expoziția realizată de către col. Dogaru Ioan a întrunit toate elementele specifice ale unei manifestări de mare ținută: invitație tipărită, afișe, catalog și, ceea ce a fost cel mai important, expoziția a avut insignă proprie (astăzi extrem de rară!).

Din 1968 și până la momentul înființării A.C.I.R. col.(r) Dogaru Ioan s-a implicat trup și suflet în activitatea insignografică din România.

De la Timișoara ne parvine o informație importantă: la data de 18 august 1974 colecționarii de insigne din orașul de pe Bega, înaintea o adresă conducerii S.N.R. prin care se cere avizul ca aceștia să poată activa în cadrul Secției numismatice. În urma discuțiilor purtate cu George Buzdugan, secretar general la S.N.R. s-a căzut de acord că pasionații colecționari de insigne pot participa efectiv la activitățile secției, deoarece preocuparea face parte din activitatea numismatică!

De asemenea, începând cu data de 1 septembrie 1974 se admite participarea colecționarilor de insigne din Timișoara și alte orașe din țară la ședințele de schimb care aveau loc în fiecare duminică la sediul secției.

La șapte ani de la prima expoziție de insigne de la C.C.A. are loc la Petroșani prima Întâlnire pe țară a colecționarilor de insigne (2-3 august 1975), rod al bunei colaborări dintre trei colecționari de marcă: Milovan Pavel (Timișoara), Dula Aurel (Petroșani) și col (r) Dogaru Ioan (București).

Din păcate, despre acești corifei ai insignografiei românești vorbim la timpul trecut, deoarece ne-au părăsit rând pe rând, lăsând regrete și o moștenire deosebit de valoroasă.

La data de 30 mai 1976 are loc la Timișoara cea de-a II-a Întâlnire a colecționarilor de insigne din România, manifestare la care a participat și Secretarul general al S.N.R., George Buzdugan.

La discuțiile în plen care au avut loc, participanții și-au exprimat Secretarului general al S.N.R. doleanța înființării unei ASOCIAȚII A COLECȚIONARILOR DE INSIGNE ÎN ȚARĂ, independentă de S.N.R. Răspunsul nu a fost pe placul participanților, deoarece s-a specificat că momentan nu se putea accepta o asemenea asociație, dar a promis că va discuta cererea în Comitetul de conducere al S.N.R. și apoi va fi în măsură să dea un răspuns.

A fost pentru prima dată când colecționarii de insigne au dorit înființarea unei asociații de profil.

În anul 1979 a avut loc o altă tentativă de înființare a unei asociații, dar nu a fost să fie. Ideea a mers puțin mai departe decât inițiativa de la Timișoara: de această dată doi colecționari – col (r) Dogaru Ioan și prof. Tiberiu Kelemen – au întocmit și un Proiect de statut în vederea înființării Asociației colecționarilor de insigne din Republica Socialistă România. Statutul cuprindea toate elementele necesare înființării asociației.

A intervenit din nou același fatidic DAR și se poate spune că momentul favorabil nu a apărut încă.

La data de 18 decembrie 1983 s-a constituit la Timișoara Clubul Numismatic al Colecționarilor de insigne, a cărui conducere avea următoarea componență: Ilin Milan – președinte, Milovan Pavel – secretar și Butum Ioan – membru.

Prima acțiune a clubului a fost organizarea celei de-a III-a ediții a EXPO BANATICA (18 decembrie 1983), iar până în 1990 tot clubul s-a implicat în organizarea celorlalte ediții a ceea ce a fost EXPO BANATICA.

La data de 28 ianuarie 1989 a luat ființă la Arad, pe lângă Întreprinderea de Vagoane , Cercul de insignofilie, care a avut următoarea conducere: Valea Puiu-Emilian – președinte, Forgács Zoltán – vicepreședinte și Vasluianu Costachi – secretar.

Momentul înființării a fost marcat prin baterea, la Întreprinderea „Arădeanca” a unei insigne complexe, dar viața cercului a fost foarte scurtă.

În zilele de 3-4 iunie 1989 are loc la Petroșani cea de-a XX-a Întâlnire a colecționarilor de insigne din România, manifestare care a fost însoțită de o expoziție spectaculoasă care s-a extins pe 183 metri, panourile (1.100 la număr) cu insigne fiind așezte pe trei rânduri, vizitatorii putând vedea aproximativ 71.500 de piese.

La această megamanifestare a avut loc și sesiunea de comunicări insignografice unde au fost prezentate 12 lucrări interesante.

Au participat la întâlnire prof. univ. dr.Constantin Preda – președinte și ec. Aurică Smaranda – secretar al S.N.R.

La discuții s-a punctat tranșant dacă S.N.R. se va implica sau nu pe viitor în organizarea întâlnirilor colecționarilor de insigne – activități care se desfășoară sub egida S.N.R.!

Raspunsul nu a venit imediat, dar în luna octombrie a aceluiași an este emis de la București, către toate secțiile numismatice, un Proiect de regulament pentru organizarea întâlnirilor anuale, spre studiu și completare. Materialul (nesemnat) conținea 18 articole și ne-a parvenit în data de 15 februarie 1990!

Din câte cunoaștem demersul S.N.R. nu a avut nici un ecou la nivelul secțiilor, dar se poate consemna faptul că până în prezent aceasta a fost singura implicare de la centru în organizarea întâlnirilor colecționarilor de insigne din România.

Am încercat să facem o scurtă trecere în revistă a istoricului privind încercările de asociere a colecționarilor de insigne. Poate că lipsa unor documente a condus la omiterea unor momente importante în viața insignografică. În acest sens ne cerem scuze, iar eventualele rectificări vor fi făcute în numărul următor al revistei.

Anul 2008 a fost marcat de numeroase discuții purtate de prof. Tiberiu Kelemen cu o serie de personalități din viața insignografică în vederea înființării unei asociații de profil.

Rezultatele au fost încurajatoare și astfel în luna februarie 2009 s-a luat legătura cu un avocat specializat în probleme de asociere.

A urmat un număr impresionant de drumuri la Judecătoria Petroșani, ca până în septembrie să avem deja mai multe acte necesare înființării asociației.

În data 19 septembrie 2009, cu ocazia primului Congres Național de insignografie, a avut loc Adunarea generală de constituire a Asociației Colecționarilor de Insigne din România, ținută la Petroșani și la care au participat 80 de colecționari sosiți din toate colțurile țării.

Cu acest prilej a fost votat Statutul asociației și a fost ales Comitetul de conducere: prof. Tiberiu Kelemen – președinte, Pardos Ioan – prim-vicepreședinte, vicepreședinți pe zone geografice: Beke Ernó – Transilvania, Ilin Milan – Banat, col (r) Gheorghe Caraman – București, Stelian Brnzei – Moldova, respectiv Dumitru Ioan Pușcașu – secretar. În aplauzele asistenței funcția de președinte onorific i-a fost încredințată col (r) Dogaru Ioan.

În prima luare de cuvânt din funcția de președinte A.C.I.R., prof Tiberiu Kelemen, a specificat că asociația nu a fost creată ca o structură paralelă cu Societatea Numismatică Română. Deoarece majoritatea membrilor A.C.I.R. sunt și membri S.N.R., se vrea doar degrevarea societății de activitatea insignografică ce, deși face parte din familia numismaticii, are un profil cu totul aparte față de medalistică sau studiul monedelor.

După Adunarea generală au urmat drumuri la Judecătoria și în ședința publică din 2 decembrie 2009 s-a dat încheierea civilă cu nr.6041/2009, prin care se dispunea înscrierea Asociației Colectanilor de Insigne din România în Registrul special al asociațiilor ținut la grefa Judecătoriei Petroșani, în vederea dobândirii personalității juridice. Înscrierea s-a făcut sub nr. 33 din 16 decembrie 2009, iar Certificatul de înscriere a persoanei juridice fără scop patrimonial poartă nr. 9992/278 din 28 decembrie 2009.

A fost un drum lung, marcat de 52 de apariții la Judecătoria Petroșani, dar în final s-a reușit și intrarea în legalitate a asociației. A fost descris pe larg acest moment deoarece trebuie cunoscute dificultățile prin care s-a trecut în vederea realizării unui vis, împlinit în 2009, după 35 de ani de speranțe.

Pentru respectarea adevărului este necesar să consemnăm totuși că timp de 35 de ani întreaga activitate insignografică de la noi s-a desfășurat sub egida Societății Numismatice Române prin secțiile sale, lucru pentru care trebuie să apreciem efortul depus în vederea menținerii continuității întâlnirilor anuale și să aducem mulțumiri celor care s-au implicat ca pasiunea pentru insignă să fie menținută vie și făclia aprinsă în 1968 de către col Dogaru Ioan să lumineze mereu, fiind un simbol al unității noastre.

Participanții la cel de al V-lea Congres Național de insignografie – București 14-16 iunie 2013.

Dumitru Ioan Pușcașu,
Secretar A.C.I.R.

ANIVERSĂRI

SECȚIA NUMISMATICĂ ALEXANDRIA LA 15 ANI DE ACTIVITATE

Prof. Tiberiu Kelemen

Aniversările sunt evenimente fericite în viața unei colectivități, ocazie pentru retrospective, bilanțuri și planuri de viitor.

Un asemenea moment a avut loc la Alexandria în data de 15 mai 2013, când secția numismatică din capitala Teleormanului a împlinit 15 ani de rodnică activitate.

Este interesant de văzut traseul pe care l-au urmat numismații din Alexandria pentru a ajunge astăzi să constituie, după 15 ani, una din cele mai apreciate secții ale S.N.R.

La Alexandria studierea, conservarea și colecționarea diferitelor piese numismatice s-au făcut individual de un număr restrâns de persoane, ce puteau fi numărate pe degetele unei singure mâini.

SOVĂRĂȘE PREȘEDINTE,

Not membrii Societății Numismatice Române din orașul Alexandria și județul Teleorman, vă rugăm respectiv să aprobați cererea noastră prin care vă solicităm ca de la data de 15 mai 1998 să fim afiliați ca membri la Filiala Societății Numismatice Române din Caracal, pe care cu onoare și deosebită competență o conducem de la înființarea ei.

În motivarea cererii noastre arătăm următoarele considerații:

1. Vom avea posibilitatea de a fi în mai strânsă legătură cu Societatea Numismatică Română.
2. Vom avea și mai tineri prilejul de a prezenta onomă și referate pe măsură activității noastre.
3. Vă va fi mai bine informat, mai bine documentat și orice ve spera ca nouă sau ca realizare în activitatea numismatică.
4. Deși de noi mulți am simțit nelipsa la multe din întâlnirile filialei S.N.R. Caracal, mă ne va oferi prilejul de colaborare și de a colabora în scesita filialei ca membri direcți și ei.
5. Nu ne vom mai simți izolați ca pînă acum de Societatea Numismatică Română.

Vă rugăm să d'apuneți aprobarea cererii noastre.

Alexandria
5 Mai 1998

1. Ioan Spîru - Alexandria
2. Aurel Ionescu - Alexandria
3. Gabriel Mitu - Alexandria
4. Cezar Coatu - Alexandria
5. Nicolae Boneș - con. Janov
6. Antonică Popescu - con. Drăgăneș
7. Ioan H. Loșu Popescu - con. T. Vladimirescu

Ion. CRĂCIUN PĂTRU - Președinte al Filialei S.N.R. Caracal - Jud.

Situația s-a schimbat când la Caracal, în 29 martie 1981, a fost înființată Secția Numismatică a S.N.R. (primul președinte fiind prof. Crăciun Pătru) iar cei cinci pasionați din Alexandria (Spiru Ioan, Boneș Nicolae, Ionescu Aurel, Mitu Gabriel și Coatu Cezar) au început să activeze aici, participând la toate acțiunile secției.

Membrii numismați din Alexandria la simpozionul numismatic din 13.09.1981 de la Caracal.

La 5 mai 1988 nucleul format la Teleorman, la care au aderat între timp și alți pasionați, a făcut o cerere scrisă de alipire la Secția din Caracal și astfel micul grup format din șapte membri a crescut viguros, câștigând experiență și respect.

Simpozionul de la Caracal ce a avut loc în data de 18.09.1988, la care au participat și numismații din Alexandria.

Un moment fericit îl constituie colaborarea cu Muzeul Județean Teleorman, când în zilele de 13-15 mai 1998 se organizează la Alexandria cel de al XV-lea Simpozion Național de Numismatică, la care a participat conducerea S.N.R.-ului, eveniment marcat prin apariția unei insigne.

Ulterior au mai fost bătute două insigne (din tombac și argint) la care diferă caracterele înscrisului. La cea din argint se poate observa o accentuată uzură a matriței, făcând impresia unei piese sablate.

Văzând modul de desfășurare a evenimentului și emulația existentă, președintele S.N.R., prof. Constantin Preda și secretarul general, ec. Aurică Smaranda, au propus și lansat ideea înființării unei secții a S.N.R. la Alexandria.

Teleormănenii au reacționat cu multă bucurie și promptitudine la propunerea venită de la cel mai înalt nivel, întocmindu-se actele necesare în acest scop și în consecință s-a decis în unanimitate înființarea celei de-a XXVI-a Secții numismatice din România – la Alexandria – iar data oficială a momentului este 14 mai 1988.

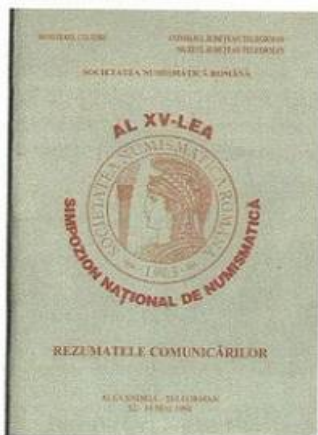
Act de constituire,
 Sărbătorit astăzi 14 mai 1988 în orașul
 Alexandria cu ocazia inaugurării Școlii
 de Numismatikă unde comitetul de constituire
 a hotărât înființarea secției numismatice
 Teleormăna a Societății Numismatice Române.
 La constituirea s-au prezentat și domnul
 Constantin Preda, președinte al Societății
 Numismatice Române, care în discursul său
 s-a ocupat de felicitat amestecul
 oficial cu membrii săi a secției a
 Societății Numismatice Române.
 Cu respectarea procedurii s-a hotărât constituirea
 în ziua de azi desfășurată activitatea începând cu
 data de 14 mai 1988.

H. Galaction
 Preda
 Aurică
 Smaranda

Momentul festiv de la înființarea la Alexandria a Secției numismatice în data de 14 mai 1988.

În imaginea alăturată apar P.S.†Galaction și prof. dr. Constantin Preda, președintele S.N.R.

Afișul și broșura manifestării organizată cu ocazia înființării secției.

Președinția celei mai tinere secții a fost asigurată de către muzeograful Veronica Predoi din cadrul Muzeului Județean Teleorman, iar președinte de onoare a fost ales P.S.† Galaction.

În data de 2 august 2001, din motive personale, muzeograful Veronica Predoi demisionează, iar conducerea secției este preluată în mod fericit de către P.S.† Galaction.

Din acel moment a început o ferventă activitate numismatică în Alexandria, iar secția a devenit, conform previziunilor regretatului Constantin Preda, una foarte activă!

Astfel cei 14 numiști care formează colectivul secției, sub înțeleapta conducere a președintelui ei, activează după un plan bine structurat pe mai multe direcții, astfel:

Emiterea unor materiale numismatice.

Prioritară în activitate este emiterea a cât mai multor piese numismatice, concretizată în baterea unor medalii, plachete și insigne care să completeze în cel mai direct mod colecțiile personale și fondul numismatic românesc.

Prima medalie bătută de Secția Alexandria a fost cea din anul fondării 1998, fiind dedicată aniversării a 100 de ani de la Târnosirea Catedralei Episcopale din Alexandria (1898-1998), piesa fiind realizată din tombac și argint.

Medalia a fost urmată de alte 30, dintre care putem aminti: Constantin Noica-100 ani de la naștere; Hariclea Darclée-150 de ani de la naștere; Marin Preda-80 de ani de la naștere. De asemenea au fost punctate, prin baterea unor medalii, diferite evenimente istorice precum: 175 de ani de la fondarea Alexandriei; 500 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare și Sfânt (plachetă); 150 de ani de la Unirea Principatelor Române sau celebrul „Pânzar moldovenesc” din epoca lui Ștefan cel Mare.

Nu au lipsit nici medaliiile având un caracter religios precum: 10 ani de la înființarea Episcopiei Alexandriei și Teleormanului, Catedrala Sfântul Haralambie din Turnu Măgurele, respectiv resfințirea Catedralei Sfântul Alexandru.

În multitudinea medaliilor puse în circulație se remarcă cele care au punctat momente de referință din viața secției cum ar fi:

- Cinci ani de înființarea Secției Numismatice Alexandria;

- Zece ani de activitate a Secției Alexandria și cel de al XXV-lea Simpozion Național de Numismatică;

Insigne confecționate ulterior

- Cea de-a XXXII-a Reuniune a colecționarilor de insignă din România (din 1-2 septembrie 2007).

Cu această ocazie a fost emisă o piesă personalizată având un concept deosebit.

Organizarea unor manifestări numismatice de interes național

În acest sens menționăm organizarea Simpoziunilor Naționale de Numismatică:

- Ediția a XV-a (1998); ediția XXV-a (2008);
- Cea de-a XXXII-a Reuniune a colecționarilor de insigne din România (2007).

În anii 2011 și 2012, în premieră, secția organizează, în parteneriat cu Secția Numismatică Petroșani, al III-lea și al IV-lea Congres Național de insignografie. Trebuie menționat și aportul substanțial al secției în realizarea celui de-al XXIV-lea Simpozion Național de Numismatică din anul 2007 de la București – Otopeni.

Activitatea expozițională

În scopul mediatizării pasiunii pentru numismatică conducerea secției a organizat, în colaborare cu diverse instituții din Alexandria, numeroase expoziții care au avut un larg răsunet în rândurile publicului. Cel mai bun partener al numismaților din Alexandria este Muzeul Județean Teleorman, care oferă condiții excepționale pentru găzduirea expozițiilor.

Numeroase expoziții au avut loc și la Biblioteca Județeană „Marin Preda”, Asociația „Catalactica” sau Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman.

Participarea numismaților din Teleorman la expozițiile din București (Cercul Militar Național sau Palatul Parlamentului - Sala „Constantin Brâncuși”), de la Petroșani, Tg. Secuiesc, Brașov, Botoșani este deja un fapt obișnuit.

Se poate consemna prima participare, în anul 2004, a membrilor Secției Alexandria la Reuniunea colecționarilor de insigne din România ce a avut loc la Lupeni; de atunci colegii din Teleorman sunt nelipsiți de la aceste manifestări.

Lupeni 31 iulie-1 august 2004

Susținerea morală și materială pentru apariția unor lucrări de specialitate

Astfel au primit un sprijin substanțial prof. Constantin Preda, pentru editarea volumului *Enciclopedie de numismatică antică din România*, col. (r) Dogaru Ioan Ștefan cel Mare în *medalistica românească* sau, de același autor, *Simpoziioanele naționale de numismatică, Medalistica Văii Jiului (1907-2013)* autori Tiberiu Kelemen, Dumitru Pușcașu, Pardos Ioan etc.

De asemenea au fost asigurate fondurile necesare achiziționării unui videoproiector pentru S.N.R. și a unor insigne cu noua emblemă a societății (din tombac și argint) care a fost oferită tuturor membrilor săi.

Pentru merite deosebite în activitatea insignografică câțiva membri ai Secției Alexandria au primit cea mai înaltă recompensă din domeniu – premiul „Floarea de colț”.

În anul 2007 P.S.†Galaction devine primul insignograf răsplătit cu acest premiu pentru activitatea depusă.

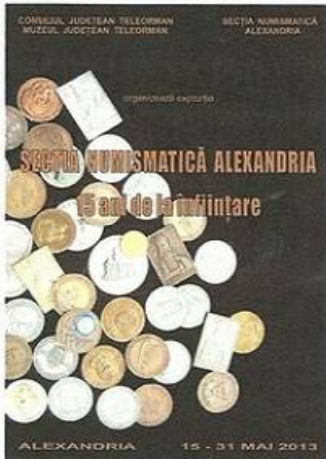
În anul 2012 premiul a revenit „veteranului” cc. Aurel Ionescu, iar în 2013 un alt membru al Secției Alexandria, preotul Neacșu Vasile a fost recompensat cu această distincție.

Secția Numismatică din Alexandria are o bună relație cu mass media care îi popularizează acțiunile.

Manifestările prilejuite de aniversarea a 15 ani de activitate au avut loc la Muzeul Județean Teleorman în prezența unor invitați și a membrilor secției.

În prezidiul ședinței festive au luat loc dr. Emanuel-Viorel Petac-președintele S.N.R., P.S.†Galaction-președintele Secției Numismatice Alexandria, prof. Pavel Mirea-directorul Muzeului Județean Teleorman, prof. Tiberiu Kelemen președintele A.C.I.R. și Gabriel Mitu-secretarul secției Alexandria.

Afișul manifestării.

Prezidiul ședinței festive

Ședința a fost deschisă de prof. Pavel Mirea, care a prezentat bunele relații pe care le are muzeul cu secția numismatică, lucru concretizat prin realizarea a numeroase expoziții de profil și a altor acțiuni interesante și educative.

A vorbit în continuare dr. Emanuel-Viorel Petac, care a subliniat aportul Secției Alexandria în activitatea S.N.R. Au fost punctate principalele realizări pe linie de numismatică, concretizate în organizarea a două simpozioane naționale la Alexandria, respectiv baterea și punerea în circulație a unui număr impresionant de medalii și plachete.

O radiografie a activității secției de la înființare și până în prezent a fost făcută de P.S.† Galaction. De asemenea au fost prezentate și principalele proiecte de viitor ale secției.

Pentru întreaga activitate a secției, prof. Tiberiu Kelemen în numele A.C.I.R. înmânează președintelui, P.S.†Galaction premiul „Floarea de colț”, cu următoarea motivare:

Insigna ce însoțește diploma și premiul „Floarea de colț”.

Se conferă Premiul „Floarea de colț” Secției Alexandria a Societății Numismatice Române la împlinirea a 15 ani de nobile căutări, încununată de multiple realizări pentru promovarea științelor numismatice și insignografice din România.

Deoarece aniversarea secției a coincis în mod fericit cu un eveniment important, numismații din Alexandria urează un sincer LA MULȚI ANI! Prea Sfințitului Părinte Galaction pentru cei 60 de ani de viață, pentru răbdarea, iubirea, înțelegătorarea, altruismul și înțelepciunea de care a dat dovadă tot timpul și pentru faptul că a fost un susținător al culturii locale și naționale. Pentru tot ce a făcut noi îi mulțumim!

Cu această ocazie membrii secției i-au înmănat președintelui lor o plachetă aniversară, opera gravorului Constantin Dumitrescu.

Cu ocazia manifestărilor a fost pusă în circulație de către gazde și o insignă jubiliară în trei variante de culoare (aur, argint și bronz), confecționată la Arad în 99 de exemplare după un proiect a lui Teodor-Nicolae Săceanu.

Una dintre variantele insignei manifestări.

De asemenea musafirii au primit câte o broșură care cuprinde un scurt istoric al secției și realizările acesteia, autor fiind Ovidiu Voinea.

Toți participanții la ședința festivă au luat parte la vernisajul expoziției colective susținută de către membrii secției, organizată muzeistic sub atenta supraveghere a directorului Pavel Mirea. Expoziția s-a remarcat prin sobrietate și estetică.

Aspecte de la expoziția jubiliară

Pe lângă machetele de bronz ale unor medalii expuse de P.S.†Galaction s-au remarcat în mod deosebit prin originalitate exponatele lui Aurel Deca (monede cu animale din toată lumea), Teodor Nicolae Săceanu (medalii și plachete emise de S.N.R.), Vasile Neașu (insigne populare germane și austriece și insigne religioase germane) sau Gabriel Mitu (insigne de vânătoare și insigne pionierești).

Toți participanții la festivitățile secției au fost invitați la Resturantul S.C. 91 E.K. S.R.L. unde a avut loc o agapă colegială.

Ne exprimăm convingerea că, prin înțelegerea plină de dăruire a membrilor Secției Alexandria a S.N.R. , aceasta se va număra și pe viitor între cele de frunte!

VIVAT CRESCAT FLOREAT!

Mulțumesc domnilor : Teodor-Nicolae Săceanu, Aurel Ionescu, Gabriel Mitu, Pavel Mirea și Vasile Neașu pentru materialele care au ilustrat în mod fericit articolul.

Am folosit, de asemenea, date interesante extrase din broșura „Secția Numismatică Alexandria 15 ani de la înființare” autor Ovidiu Voinea.

**ANIVERSAREA A XXXV DE ANI DE LA
ÎNFIINȚAREA SECȚIEI BRAȘOV A
SOCIETĂȚII NUMISMATICE ROMÂNE
1987 - 2013**

Vicepreședinte a Societății Numismatice Române
Președintele Secției Numismatice Brașov
Col. (r) ing. Ștefan SAMOILĂ

Sărbătorim în această frumoasă toamnă brașoveană tânărul vlăstar al Societății Numismatice Române, Secția Numismatică Brașov, care a împlinit 35 de ani de rodnică activitate.

Probabil că la 2 februarie 1947, numismatul brașovean Mihai Negoiescu, care se adresa Președintelui în exercițiu al Societății Numismatice Române, prof. univ. dr. Constantin Moisil, pentru înființarea unui cerc numismatic la Brașov, nu s-a gândit că dorința sa va prinde viață abia în 28 martie 1978, când un inimos grup de numiști brașoveni va înființa Secția Numismatică Brașov, aceasta fiind, în ordinea înființării, a XII-a secție a Societății Numismatice Române, din 26 existente în prezent.

Dacă în 2 februarie 1947, în Brașov existau patru numiști - marele industriaș D.Z. Furnică (1920), inginerul inspector Mihai Negoiescu (1934), inginerul Eugen Zehan (1946) și bijutierul Sigismund Weiss (1946), numărul acestora s-a mărit neconștient, ajungând în prezent la 126 de membri, din care 105 activi și 21 corespondenți. Trebuie să menționăm că Secția Numismatică Brașov are patru Membri de onoare ai Societății Numismatice Române: G. Weiss, Luana Popa, Zbysek Sustek (președintele Societății Numismatice Slovace) și Mariusz Mielczarek (președintele Societății Numismatice Poloneze).

În prezent Secția Numismatică Brașov numără 40 de membri activi din Brașov, dar și din Constanța, Ploiești, Drobeta Turnu-Severin, Târgoviște, Zalău, Russia și Germania, de profesii diferite: 12 ingineri, 10 profesori, 7 militari, 2 juriști dar și contabil, preot, geograf, șofer, marinar, tehnician, administrator și maestru, animați de aceeași pasiune-colecționarea și studierea tipurilor de monede, descrierea lor, descifrarea legendelor, materialul din care sunt monedele confecționate, raporturile dintre diferitele categorii de monedă, circulația monetară, evoluția sistemelor monetare dispărute, a bancnotelor (notafilia), medaliilor (medalistica), decorațiilor (faleristica), sigiliilor (sigilografia) și insinelor (insignografia).

Vrednici continuatori ai pionerilor numismaticii brașovene, membrii Secției Brașov au desfășurat în ultimii cinci ani o prodigioasă și neobosită activitate, concretizată atât prin cele peste 20 de comunicări din cadrul ședințelor săptămânale organizate și desfășurate în perioada 2008 - 2009 la Muzeul Județean de Istorie și apoi în perioada 2010 - 2013 la Centrul Cultural „Reduta”, dar și printr-o suită de *expoziții tematice, de grup sau individuale*, din care amintim: Expoziția „*Medalii și insigne dedicate poetului Mihail Eminescu*” autor *Aurel Ionescu*, Expoziția „*Colecții și colecționari brașoveni*” autori, *Ștefan Samoilă, Radu Bart, Dorina Negulici, Vasile Căpățână, Marin Crișu, Petre Drăgan, Dumitru Hârtopan, Aurel Ionescu, Dorel Man, Horia Stoica, Constantin Șerban-Ionda, Mircea Teacă și Dumitru Toma*, Expoziția „*1 Decembrie în medalistica românească*” autori, *Dorel Man, Petre Drăgan, Radu Bart, Marin Crișu, Gheorghe Fedorca și Ștefan Samoilă*, Expoziția „*Denominarea monedei naționale*” autor *Marin Crișu*, Expoziția *colecționarilor brașoveni prilejuită de Simpozionul Internațional de Numismatică* autori, *Dorel Man, Petre Drăgan, Marin Crișu, Gheorghe Fedorca, Mihai Tinel*, Expoziția „*Numismatica în filatelie*” autor *Ștefan Samoilă* și Expoziția consacrată *Primului Congres Internațional de Numismatică* autori, *Dorel Man, Petre Drăgan, Marin Crișu, Gheorghe Fedorca*.

De asemenea, numiștii brașoveni, colecționari de insigne, au participat la „*Expozițiile colective de insigne*” organizate în fiecare an la Petroșani cu ocazia Congreselor Naționale de insignografie din România. S-au remarcat prin participare și exponatele prezentate; *Marin Crișu, Constantin Ionda-Șerban, Ștefan Samoilă, Dumitru Toma, Ștefan Vasilescu, Aurel Ionescu și Mihai Ion Tinel*. De altfel, pentru exponatele prezentate, *Constantin Ionda-Șerban, Marin Crișu și*

Ștefan Samoilă au ocupat locul I, II sau III la concursurile organizate cu acest prilej, iar pentru întreaga activitate depusă în domeniul colecționării de insigne, **Marin Crișu și Ștefan Samoilă** au primit premiul „*Floarea de Colț*” atribuit de organizatori în fiecare an la cinci participanți.

În atenția Secției Numismatică Brașov a stat și participarea membrilor săi la *simpoziune naționale* astfel:

- în anul 2008, au participat la al XXV-lea *Simpozion Național de Numismatică de la Alexandria, Marin Crișu* cu comunicarea „Acvila pe decorațiile și insignele românești”, *Dorina Negulici* cu comunicarea „Insigne muzicale transilvane” și **Ștefan Samoilă** cu comunicarea „Formele monedelor în general și ale celor emise în mileniul III în special”, la a XXXIV-a *Reuniune a colecționarilor de insigne din România de la Petroșani, Aurel Ionescu* cu comunicarea „Câteva insigne ale Societății de Științe Matematice”, *Dumitru Toma* cu comunicarea „Insigne sovietice confecționate în România” și **Ștefan Samoilă** cu comunicarea „Insigna și medalia emise la jubileul 30 de ani de activitate a Secției Numismatică Brașov a S.N.R. 1978 – 2008”;

- în anul 2009, a participat la al XXVI-lea *Simpozion Național de Numismatică de la Băile Herculane, Ștefan Samoilă* cu comunicarea „Medalie aniversară lansată pentru a sărbători Marea Unire de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918 și Unirea Principatelor Române de la 24 ianuarie 1859, două evenimente cruciale din istoria milenară a poporului român”;

- în anul 2010, au participat la al XXVII-lea *Simpozion Național de Numismatică de la Râmnicu Vâlcea, Marin Crișu* cu comunicarea „Crucea – element heraldic folosit pe decorațiile românești în perioada 1860 - 1947” și **Ștefan Samoilă** cu comunicarea „De la monedele monometalice la cele cvadrimetalice”, *Simpozionul Național de Numismatică de la Bârlad* închinat aniversării a 25 de ani de la înființarea Secției Numismatică la care au participat *Dumitru Toma și Radu Bart*, ultimul cu un exponat numismatic denumit „Quarterii americani”;

- în anul 2011, au participat la al III-lea *Congres Național de insignografie din România de la Petroșani, Dumitru Toma* cu comunicarea „Colecții de insigne românești în muzee și expoziții din străinătate” și **Ștefan Samoilă** cu comunicarea „Insigna și placheta simpozionului internațional de numismatică Brașov 2011”;

- în anul 2012, a participat la al XXIX-lea *Simpozion Național de Numismatică de la Bacău, Ștefan Samoilă* cu comunicarea „Monedele-iluzii”, la al IV-lea *Congres Național de insignografie din România de la Petroșani, Ștefan Samoilă* cu comunicarea „Proiectul plachetei și al insignei Primului Congres Internațional de Numismatică din România”.

De menționat că numismații brașoveni au organizat și desfășurat *simpoziune internaționale*, astfel:

- în anul 2008, *Simpozionul Internațional de Numismatică* denumit „*Monede, medalii, insigne – valori documentare și artistice*” la care au participat 40 de invitați din Bulgaria, Polonia, Slovacia, Ucraina și România cu 36 de comunicări. Din secția noastră au prezentat comunicări următorii: Ștefan Samoilă - „30 de ani de activitate a Secției Brașov a SNR”; Dorina Negulici - „Reprezentarea României Mari pe medalii și insigne din colecția Muzeului Județean de Istorie Brașov”; Dorel Man - „Medalii școlare 1931 – 1940, premiul I,II și III”; Radu Bart - „Iconografia monedelor jubiliare ale Regatului României”; Mircea Teacă - „Clasificarea monedelor jubiliare sovietice și ale Federației Ruse”; Marin Crișu - „Leul în tranziție, o nouă exprimare grafică pe moneda și bancnota românească”; Aurel Ionescu - „Omagiu marelui diplomat Nicolae Titulescu, oglindit în medalistică”; Dumitru Toma - „Colecții pierdute, colecții găsite”;

- în anul 2011, *Simpozionul Internațional de Numismatică* denumit „*Împreună într-o Europă Unită*” la care au participat 46 invitați din Italia, Polonia, Bulgaria, Marea Britanie, Austria, Serbia, R. Moldova, Ucraina, Rusia și Slovacia cu 41 de comunicări. Din secția noastră au prezentat comunicări următorii: **Constantin Frățean** - „Tezaurul de la Brașov sec. XVII – XIX” și **Dorel Man** - „Medalia Cruciada Împotriva Comunismului, semnificație, destin și conotații istorice”. Acest simpozion a contat și ca al XXVIII-lea *Simpozion Național de Numismatică*.

O mențiune specială se cuvine pentru organizarea și desfășurarea în anul 2012, a **Primului Congres Internațional de Numismatică din România** postbelică, intitulat „*Moneda Unește Națiunile*” la care au participat 43 invitați din Italia, Bulgaria, Polonia, R. Moldova, Ucraina, Rusia, Slovacia și Ungaria cu 37 comunicări. Din secția noastră au prezentat comunicări următorii: Ștefan Samoilă - „Efigii și portrete de personalități pe bancnotele românești 1877 - 2005”, Radu Petre Bart - „Schlaraffia în România”, Dorel Man - „Medalii școlare (1928 - 1930); premiul I, II și III”.

În acest an am organizat și desfășurăm acum, cel de-al XXX-lea Simpozion Național de Numismatică cu participare internațională denumit „*Eminescu și Brașovul*”. La acest simpozion au fost invitați să participe în afară de specialiștii în domeniu din România, președinți de Societăți Numismatice Naționale și Membrii de Onoare ai Societății Numismatice Române dar și urmașe ale marelui poet național Mihai Eminescu (o strănepoată și o stră-strănepoată).

Membrii secției noastre au fost invitați și au participat la o serie de *simpozioane și conferințe internaționale* astfel:

- în anul 2010, *Simpozionul Internațional de Numismatică denumit „Moneda și rolul său în istoria societății”* de la *Kremnica - Slovacia* la care a participat **Marin Crișu** cu comunicarea „Crucea - element heraldic folosit pe decorațiile românești în perioada 1860 - 1947” și Ștefan Samoilă cu comunicarea „Primele ordine și medalii militare românești, evoluția *Ordinului Steaua României* în perioada 1877 - 1947”;

- în anul 2010, a *IX-a Conferință Științifică Internațională denumită „Banul - simbol - putere - război, un patrimoniu comun al Europei”* de la *Augustow - Polonia*, la care a participat Ștefan Samoilă cu comunicarea „Personalități poloneze decorate cu medalii și decorații românești”;

- în anul 2012, a *X-a Conferință Științifică Internațională denumită „Banul și sistemele monetare un patrimoniu comun al Europei”* de la *Augustow - Polonia*, la care a participat Ștefan Samoilă cu comunicarea „Personalități românești decorate cu ordine și medalii poloneze”;

- în anul 2013, *Simpozionul Internațional de Numismatică denumit „Bani, economie și societate”* de la *Kosice - Slovacia* la care a participat Ștefan Samoilă cu comunicarea „A doua jumătate a sec. XIX: banii, economia și societatea românească pe drumul spre modernizare”, lucrare realizată în colaborare cu Ștefan Dina.

Între preocupările numismaților brașoveni se numără și aceea de emiteră a unor medalii, plachete și insigne cu diferite ocazii aniversare astfel:

- în anul 2008 s-a emis o medalie cu ocazia aniversării a 90 de ani de la Unirea Principatelor Române din 24 ianuarie 1859 și a 150 de ani de la Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 de la Alba Iulia;

- în anul 2009 a fost emisă insigna Secției Numismatice Brașov;

- în anul 2011 am emis două plachete și o insignă cu ocazia Simpozionului Internațional de Numismatică din 23 – 25 septembrie;

- în anul 2012 s-a emis o plachetă și o insignă cu prilejul Primului Congres Internațional de Numismatică din România postbelică, din 18 – 21 octombrie 2012.

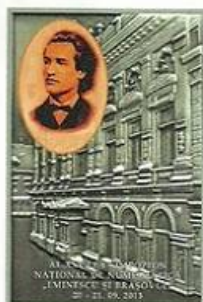
- în anul 2013, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani de către P.S. Episcop al Alexandriei și Telemannului, Ț Galaciton, secția brașovcană a emis o medalie aniversară.

- în anul 2013 a fost emisă o medalie, o plachetă și o insignă cu ocazia celui de-al XXX-lea Simpozion Național de Numismatică cu participare internațională, din 20 - 21 septembrie 2013.

Medalia aniversară.

Insigna manifestării.

Placheta

Toate medaliiile, plachetele și insignele au fost realizate după proiectele numismatului brașovean Ștefan Samoilă cu propuneri și sugestii din partea domnilor Radu Bart, Gheorghe Fedorca, Marin Crișu, Doru Tronaru, Radu Oltean și confecționate la S.C. ACCESORII PROD S.R.L. din Oradea.

Secția Numismatică Brașov prin Ștefan Samoilă și în colaborare cu Eleonora Arbănaș, Laura și Alcibiade Kivu, a proiectat alte medalii și insigne cu diferite ocazii astfel:

- în anul 2011, cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la zborul în cosmos al primului cosmonaut român, brașoveanul general maior (r) dr. ing. Dumitru – Dorin Prunariu s-a emis o medalie și o insignă aniversară;

- în anul 2012, cu ocazia aniversării a 100 de ani de la nașterea căpitanului aviator erou Alexandru Șerbănescu, s-a emis o medalie și insignă aniversară;

- în anul 2012, cu ocazia aniversării a 25 de ani de la înființarea Asociației Aviatorilor Brașoveni s-a emis o medalie și o insignă.

- în anul 2013, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la moartea lui Aurel Vlaicu, Asociația Aviatorilor Brașoveni a emis o medalie în memoria acestuia.

Toate medaliiile, plachetele și insignele au fost confecționate la S.C. ACCESORII PROD S.R.L. din Oradea.

De-a lungul anilor, ca o recunoaștere a rodniciei activității desfășurate de membrii Secției Brașov, Societatea Numismatică Română, a acordat numeroase diplome Secției și unor membri ai acesteia.

La 28 decembrie acest an, Societatea Numismatică Română împlinește 110 ani de la înființare, fiind cea mai veche societate românească cu activitate îndelungată și neîntreruptă de la înființarea sa în anul 1903. Cu acest prilej dorim să adresăm sincere felicitări conducerii Societății Numismatice Române pentru îndelungata și prodigioasa activitate desfășurată și, în același timp să ne exprimăm recunoștința față de președintele acesteia, **dr. Viorel-Emanuel Petac** și secretarul general **Virgil Ioniță**, care au sprijinit permanent demersurile noastre.

De asemenea, mulțumirile noastre se îndreaptă către directorul Centrului Cultural „Reduta”, **Marius-Cristian Cisar**, pentru sprijinul logistic și nu numai, acordat în permanență cu largă generozitate, cele mai importante activități desfășurate aici fiind dovada buneii noastre colaborări. Aceleași mulțumiri se cuvin a fi adresate și doamnelor **Ligia Drăghici și Ana Câmpan** de la Centrul Cultural „Reduta”, care au fost permanent alături de noi în buna organizare și desfășurare a activităților noastre.

Nu pot să închei acest succint rezumat al activității Secției noastre din ultimii cinci ani, fără a aduce un prinos de recunoștință membrilor Secției brașovene, care au fost mereu alături de președintele acestora în reușitele enumerate mai sus.

CASA COLECȚIILOR - UN IMPORTANT OBIECTIV CULTURAL DIN TÂRGU SECUIESC

Beke Ernő

Ideea înființării unui centru care să găzduiască diverse expoziții și colecții particulare s-a conturat de multă vreme în mintea mea, dar materializarea ei a durat câțiva ani din lipsa spațiului corespunzător.

La două reuniuni mi-am expus colegilor ideea, dar puțini s-au arătat interesați de propunere. Aș fi vrut ca în salonul rezervat insignelor și altor materiale numismatice să aibă loc o expoziție permanentă în cadrul căreia se vor putea prezenta periodic insigne aparținând unor colecționari din țară și această propunere nu a avut ecoul scontat.

Astfel, rămânând singur cu ideea mea, am luat „taurul de coarne” și m-am apucat de treabă, fără să mai spun nimănui nimic!

După ce am găsit o locație corespunzătoare, cu ajutorul familiei și al membrilor „HOBBY CSEREBERE KLUB” (H.Cs.K.), am început amenajarea sălii unde vor fi puse în valoare exponatele.

Momentul inaugurării „Casei Colecțiilor” a coincis în mod fericit cu desfășurarea la Tg. Secuiesc a celui de-al II-lea Congres Național de insignografie și împlinirea a 20 de ani de activitate a H.Cs.K.

În ziua de 28 august 2010 participanții la congres au fost invitați să viziteze în premieră „Casa Colecțiilor”, lucru care i-a luat prin surprindere pe toți, deoarece nimeni nu credea că este posibilă o asemenea realizare. Deschiderea festivă a avut loc a doua zi – duminică, 29 august 2010.

De la momentul inaugurării au trecut trei ani în care am avut multe satisfacții, văzând că ceea ce am gândit cu ani în urmă s-a materializat și „Casa Colecțiilor” se integrează armonios în viața colectivității din Tg. Secuiesc.

Astăzi „Casa Colecțiilor” are amenajate opt săli expoziționale. Se remarcă dintre ele cea care găzduiește expoziția permanentă de insigne. Aici vizitatorul poate admira peste 8.000 de piese ordonate pe tematici precum: turism, vânătoare, Cruce Roșie și medicină, automobilism, pace sau cultură (coruri vechi).

Periodic sunt expuse și tematici noi ca: religie, industrie, pompieri sau diverse ramuri sportive.

În aceeași sală sunt amenajate vitrinele în care sunt prezentate vizitatorilor medalii, plachete și decorații.

Am creat pentru „Casa Colecțiilor” un drapel de culoare aurie și o stemă, care sunt arborate atunci când are loc vernisajul unei expoziții.

În anul 2012 „Casa Colecțiilor” a găzduit expoziția internațională a colecționarilor de șervețele și calendare de buzunar, care a durat trei zile. Dorim să găzduim aceeași expoziție și anul acesta (2013), cu participarea a peste 60 de colecționari veniți din Ungaria, Bulgaria și toate zonele României. Încercăm să diversificăm expoziția prezentând vizitatorilor și cartele telefonice. Manifestarea va fi însoțită de o bursă de schimb.

După evidențele noastre, până în prezent ne-au trecut pragul peste 6.000 de vizitatori din 27 de țări, care au rămas plăcut impresionați de multitudinea exponatelor și diversitatea acestora.

Tot la „Casa Colecțiilor” își are sediul H.Cs.K., iar aici au loc întâlniri săptămânale ale membrilor (joi), pentru a se afla ultimele noutăți.

Privind în urmă și analizând efortul material și fizic făcut în această perioadă, rămân cu satisfacția unui lucru temeinic făcut în scopul promovării alcătuirii de colecții din cele mai diferite domenii, accesibile la toate vârstele și care sunt apreciate de vizitatori.

Cei care vor să viziteze „Casa Colecțiilor” o pot face zilnic între orele 8⁰⁰ - 20⁰⁰, iar intrarea este gratuită.

Pentru mai multe detalii și amănunte poate fi vizionat și site-ul nostru www.gyujtemenyekhaza.ro

45 DE ANI DE ACTIVITATE INSIGNOGRAFICĂ A COLECȚIONARILOR REUNIȚI LA CERCUL MILITAR NAȚIONAL

Ec. Ștefan Dina
Președinte

Clubul Colecționarilor de Medalii Eminescu

Activitatea colecționarilor de insigne de la Casa Centrală a Armatei, azi Cercul Militar Național, este indivizibil legată de personalitatea col. Ioan Dogaru.

În anul 1968 organizează prima expoziție de insigne la Casa Centrală a Armatei (C.C.A.). Probabil că la acel moment nu a realizat că această activitate avea să-l însoțească până în ultima clipă a vieții.

Chiar înainte de „marea trecere” col.(r) Ioan Dogaru îi comunica președintelui Asociației Colecționarilor de Insigne din România, prof. Tiberiu Kelemen, că dorește să mai participe, pentru ultima dată, la o reuniune a colecționarilor. Nu a mai reușit să ajungă, dar mulți dintre cei prezenți la Petroșani la cel de-al III-lea Congres Național de Insignografie desfășurat în perioada 29-31 iulie 2011 au evocat personalitatea și mai ales realizările sale.

În data de 1 august 1976 ia ființă Cercul Numismatic, organizație subordonată C.C.A. și creată cu scopul de a cunoaște și de a populariza tradițiile poporului nostru pe tărâmul numismaticii. La eveniment au participat acad. Emil Condrachi, arheolog de talie mondială, președintele Societății Numismatice Române; Vicepreședinții G-ral. mr. dr. Odiseus Apostol, ing. Octavian Luchian și secretarul general al Societății Numismatice Române, George Buzdugan, precum și Col. Matei Maci, Șeful Casei Centrale a Armatei. La doi ani de la înființare,

Cercul Numismatic organizează "A IV-a Reuniune a Colecționarilor de insigne - 1978".

Clubul Numismatic, ulterior transformat în Secția CCA a SNR, avea în anul 1984 un număr record de membri: 170 de colecționari.

În anul 2000, anul Eminescu, la inițiativa col. (r) Dogaru Ioan se înființează sub egida SNR Gruparea Colecționarilor de Medalii, Insigne și alte însemne cu tematică Eminescu care își propunea să aducă un elogiu binemeritat poetului nostru național. Expozițiile grupării sunt găzduite de Cercul Militar Național timp de 9 ani, după care aceasta își desfășoară activitatea într-o altă locație.

Dar Cercul Militar Național nu putea sta departe de mișcarea numismatică. La inițiativa aceluiași col. (r) Dogaru Ioan se înființează Clubul Colecționarilor de Medalii Eminescu care este primul club de acest profil din istoria armatei române.

Indiferent cum s-au numit aceste asocieri de colecționari găzduite de Cercul Militar Național, ele au realizat insigne și medalii deosebite care au contribuit la îmbogățirea patrimoniului numismatic național. Toate aceste realizări vor face obiectul unei comunicări în următorul Jurnal Insignografic.

INSIGNĂ ANIVERSARĂ

Mihai C.V. Cornaci
Botoșani

În luna aprilie a anului 2013 s-au împlinit 130 de ani de când în Almanahul Societății „România Jună” din Viena a fost publicată cea mai valoroasă dintre creațiile eminesciene, poemul „Lucefărul”.

În urmă cu 10 ani, la sărbătorirea celor 120 de ani de la publicarea poemului, un grup de colecționari al tematicii Eminescu, au hotărât constituirea unei grupări la această frumoasă și sensibilă tematică, iar rezultatele activității lor să fie făcute cunoscute în publicația trimestrială „Buletin informativ”.

În cei zece ani de fructuoasă activitate numărul membrilor grupării a ajuns la 80, iar publicația la nr.32.

Dubla aniversare din acest an a fost evidențiată în cadrul manifestărilor dedicate Zilelor orașului Botoșani, când a fost vernisată expoziția filatelică cu tematică generală, organizată de Asociațiile Filatelice „Bistrița-Sibiu-Botoșani”.

În preambulul acestei aniversări, membrii grupării prin președintele ei, ing. Nicolae Iosub au emis printre alte materiale și o insignă aniversară, realizată la R.A. „Monetăria Statului” București.

În câmpul central al insignei (cu raza 12 mm.) este redat bustul reprezentând prima imagine cunoscută a lui Eminescu (Praga-1869), în semiprofil spre stânga, încadat simetric de două ramuri de laur. La baza bustului, sunt trecuți milesimii 2003-2013, ce marchează perioada de la înființarea grupării botoșănene. Pe o bandă circulară cu lățimea de 3 mm este menționat editorul: * GRUPAREA COLECȚIONARILOR „MIHAI EMINESCU” BOTOȘANI * 10 ANI DE ACTIVITATE.

Insigna inițială este tombac argintat. Pentru satisfacerea preferințelor mai multor colecționari, s-au realizat în plus trei variante color. La toate trei, câmpul este în email de culoare albă, ce lasă evidențiat în culoarea galbenă a metalului portretul Poetului, laurii și legenda.

Variantele sunt delimitate de culorile: galbenă, roșie și albastră, de pe banda circulară ce include legenda.

Concepția și macheta insignei aparțin d-lui Nicolae Iosub și d-lui Constantin Dumitrescu.

Insigna ($\phi = 30$ mm.), în tiraj total de 80 de exemplare, (tiraj ce va fi reluat pentru satisfacerea cererilor), este prevăzută cu ac de prindere vertical (pin), siguranță și element antirotire.

Editarea acestei noi insigne vine să întărească sentimentul de prețuire din partea colecționarilor, care alături de toți ceilalți „slujitori”, aduc cuvenitul omagiu „astrului polar al Poeziei, al spiritului și cuvântului românesc”. (Fănică N. Gheorghe : Mihai Eminescu „Analize și sinteze”).

NOI INSIGNE TD REALIZATE LA BOTOȘANI

Dumitru Pușcașu
Petroșani

Așa cum deja ne-a obișnuit, colegul Stelian Brînzei din Botoșani, a continuat și în anul 2013 realizarea de insigne TD dedicate diferitelor evenimente din acest an.

Au fost realizate insigne pentru următoarele evenimente:

Zilele culturii naționale – Zilele „EMINESCU” Botoșani 15 ianuarie 2013 (150 bucăți);

Premiul național de poezie „MIHAI EMINESCU” 2012-2013 (60 bucăți);

Laureați ai premiului național de poezie „MIHAI EMINESCU” (60 bucăți pentru fiecare poet);

Zilele Teatrului „MIHAI EMINESCU” Botoșani ediția a VIII-a, octombrie 2013 (60 bucăți);

Simpozionul Național „EMINESCU cultură, carte, civilizație” ediția a XIV-a, 15 iunie 2013 (60 bucăți) ;

Zilele „MIHAI EMINESCU” Botoșani-Ipotești 2013 (60 bucăți);

Zilele „MIHAI EMINESCU” „Pomi Lucaefărul” Botoșani-Ipotești 2013 (60 bucăți).

Cu ocazia participării în luna martie 2013 la manifestările organizate cu ocazia împlinirii a 110 ani de activitate a Societății Numismatice Române, colegul nostru a realizat 100 de insigne de tip „TD” și

150 de diplome pe care le-a înmănat unor colecționari din România, nefiind uitați nici 14 colecționari din străinătate, care au primit, de asemenea, acest semn de omagiu adus instituției sărbătorite.

Tot cu această ocazie domnul Stelian Brânzei a acordat două premii pentru colecții și colecționari EMINESCU, domnilor: Emanuel Viorel Peteac – președintele S.N.R.; Col. Ing (r) Ștefan Samoilă – vicepreședinte S.N.R.

La Ipotești în perioada 14-15 ianuarie 2013 au avut loc Zilele „EMINESCU”; colegul nostru a fost invitat de către organizatori să expună colecția personală de insigne cu această tematică, expoziție care a durat până în luna noiembrie a aceluiași an. Cu această ocazie au fost expuse 20 de panouri cu 1000 de insigne cu această temă iar ca o a doua tematică a fost aleasă cea a creștinismului din care au fost expuse 24 de panouri cu 1500 de piese. Expoziția s-a bucurat de un real succes fiind apreciată atât de organizatorii și participanții la eveniment cât și de publicul larg. Acest lucru se reflectă și în multitudinea de autografe primite de expozant din partea participanților.

Cele 150 de insigne TD realizate cu această ocazie (prezentate mai sus) au fost înmănate elevilor care au vizitat expoziția și Memorialul Ipotești.

De asemenea în perioada 2012-2013, la inițiativa lui Stelian Brânzei au fost realizate șapte tipuri de insigne cu câte cinci variante fiecare într-un tiraj de 175 de bucăți și încă șapte variante într-un tiraj de 175 bucăți dintre care jumătate au fost oferite personalităților și poezilor participanți la manifestările de la Ipotești.

Insignele artisanale sunt confecționate din tablă de cupru și au inițialele B.S.-2012 și B.S.2013 (Brânzei Stelian).

Pentru activitatea depusă colecționarul Botoșanean a fost recompensat cu diferite premii și o diplomă ce i-au fost acordate de către Consiliul Județean Botoșani și Memorialul Ipotești. Premiile fiind înmănate de managerul Centrului Național de Studii „Mihai Eminescu”, ec.Miluță JiJie.

Aceste premii se alătură celor obținute în anul 2012 de Stelian Brânzei ca o recunoaștere a activității de promovarea a Teatrului „MIHAI EMINESCU” din Botoșani prin emiterea de insigne și organizarea unor expoziții ocazionate de diferite evenimente din viața acestei instituții de cultură.

DIPLOMĂ

Se acordă domnului
colecționar **Stelian Brânzei**
pentru participarea la manifestările organizate cu
prilejul *Zilei Culturii Naționale 2013* și a
Zilelor Eminescu ediția a XLIV-a, cu expoziția de
numismatică *Creștinism* și expoziția de
insignografie *Eminescu și colecționarii*;
expoziții amenajate în incinta Bibliotecii Naționale de
Poezie *Mihai Eminescu* de la Ipotești.

Memorialul Ipotești
Manager,
Ec. Mihaela Jilăie

Demn de menționat este faptul că, deși nu beneficiază de niciun fel de sponsorizare, Stelian Brânzei de câțiva ani acordă diferite premii, diplome și insigne unor participanți la evenimentele la care este și dumnealui prezent.

În încheiere îi dorim ca și pe viitor să fie tot atât de activ, iar activitatea sa să fie recunoscută în mod corespunzător.

SCHLARAFFIA DIN ROMANIA

-PREZENTARE-

Radu Bart
Secția Brașov a SNR

1889 – 1941

Schlaraffia, înființată la Praga în 1859 și răspândită în toată lumea germană ca o uniune socială care propovăduia prietenia masculină, umorul și arta în limitele formei tradiționale, cu excluderea totală a politicii

Deviza uniunii: **IN ARTE VOLUPTAS** (lat.) **In der Kunst liegt Vergnugen** (germ.), adică s-ar referi că în artă este plăcere.

Simbolul: UHU – bubo bubo, bufnița vultur, ce simbolizează înțelepciunea, virtutea și umorul
LULU: ludum ludute (lat.), Spielt das Spiel (germ.), s-ar traduce cu Joacă jocul, este salutul membrilor folosit ca aprobare sau laudă.

ULUL: strigăt de respingere și de reproș.

a.U. anno Uhui, Kalender Jahr (germ.), s-ar traduce: anul bufniței, Praga 1859, de unde începe numărarea anilor.

Anul 1900 în Schlaraffia se scrie: a.U.41 (1859+41) =1900 sau
1600 (1600 +300)=1900

Schlaraffenlatein: este limba convențională adoptată în lumea Schlaraffia.

Exemplu: 4 Ostermond 1589 se traduce 4 Aprilie 1889 - data înființării primului Reych în Romania.

Ca în al doilea exemplu de mai sus, la 1589 adăugăm 300 de ani și rezultă 1889. Acest mod de exprimare a anilor se folosea pentru a da întregii activități un iz medieval - de vechime.

OGLINDA SCHLARAFFIEI

1. EMBLEMA JOCULUI SCHLARAFFIA

2.EMBLEMA SCHLARAFFIA – BUFNIȚA UHU

1. ACTORUL POZNAȘ

3. CANCELARUL CRONICAR

2.AHA – CUPA CU ORDINELE DE ÎNDEPLINIT

4. MAESTRUL DE CEREMONII

1.CEREMONIA

2.COADA MEMBRILOR:SCUTIER, IUNCHER, CAVALER

3.MAESTRUL IUNCHERILOR

4. ÎNOBILAREA UNUI CAVALER

SCHLARAFFIA PREZENTARE

Denumirea unei unități locale era REYCH și avea o numerotare în ordinea înființării.
În România au existat Reych-uri la:

Nr. 100	Timișoara	TEMESIA	1889 - 1939
Nr. 170	Sibiu	VILLA HERMANNI	1909 - 1939
Nr. 220	Cluj	CLAUDIOPOLIS	1921 - 1941
Nr. 254	Bistrița	NOSEN	1925 - 1941
Nr. 259	București	VILLA BUCURIANA	1926 - 1936
Nr. 290	Brașov	CORONA	1930 - 1939

La noi în țară s-au desființat toate aceste reych-uri până în anul 1941
În lume mai sunt multe și azi active.

SCHLARAFFIA - ROMANIA ARBORE GENEALOGIC MIC

- 087 OPPAVIA – TROPPAU (OPAVA) Cehia -
- 100 TEMESIA – TIMIȘOARA 1889-1939 (Temeschwar germ. Temesvar mag. Cetatea de pe Timiș - Temesia mag.) -
- 259 VILLA BUCURIANA – BUCUREȘTI 1926-1936 (Orașul lui Bucur)
- 122 JUVAVIA – SALZBURG Austria -
- 170 VILLA HERMANI – SIBIU 1909-1939 (Hermannstadt germ. Nagyszeben mag. Orașul lui Hermann)

Arborale Genealogic Schlaraffia România.

- 007 BRUNA – BRNO Cehia -
- 220 CLAUDIOPOLIS – CLUJ - NAPOCA 1921-1941
- Klausenburg germ. Kolozsvár mag. Claudiopolis Latina -
- 290 CORONA – BRAȘOV 1930-1939
- Kronstadt germ. Brasso mag. Corona latina

- 113 CASTRA BATAVA – PASSAU Germania -
- 254 NOSEN – BISTRITĂ 1925-1941
- Bistritz germ. Beszterce mag. Nosen germ.

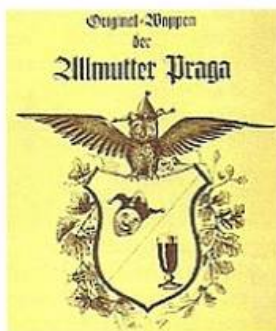
STEMA 001 PRAGA înființată în 1859

Consiliul LIPSIA (Leipzig) în anul 1876 stabilește culorile pentru stema PRAGA: albastru și galben.

Stema se prezintă : scut spintecat, colțul drept superior pe galben un cap de clovn, colțul stâng inferior pe albastru o cupa de vin.

Capul de clovn (pickelhering – germ.) simbol din antichitate pentru arta comică.

Cupa de vin simbol pentru bucuria inimii și veselie.

Spiritul orașului PRAGA – arta și veselia

STEMA 100 TEMESIA înființată în 1889

Scut sfertuit, în primul cartier pe câmp roșu, o sabie încovoiată, cu vârful, din argint, în cartierul doi pe câmp albastru, un turn de cetate rotund, din aur, cu acoperiș roșu și fum alb încărcat cu o bufniță, în cartierul trei, pe câmp verde, capul unui turc, cartierul patru, pe câmp roșu, încărcat cu textul 4 Osterman 1589, în inimă, scutul Allmuttere Praga

Semnificație: în inimă, stema cu spiritul orașului Praga, în jur elemente ce evocă trecutul istoric al orașului – sabia victorioasă a lui Pavel Chinezul, comite de Timiș, în lupta împotriva turcilor; fostul turn al apei din cetatea Timișoarei, simbol heraldic din 1781 în stema orașului, în față, bufnița UHU simbolul înțelepciunii în Schlaraffia; capul sever al turcului face referire la războaiele duse în cruciadele împotriva turcilor de oamenii locului; textul consemnează data de înființare a unității Temesia, prima din România

4.4.1889
4
OSTERMAN
1889

INSIGNE PENTRU REYCHUL 100 TEMESIA

Principalul simbol este turnul apei din vechea cetate a Timișoarei, care în sec. al XVIII-lea alimenta printr-un apeduct întregul oraș.

Poza 9 are ca simbol sabia lui Pavel Chinezul-comite de Timiș, apărător al Creștinității în luptele împotriva turcilor.

Poza 10-11 are ca simbol stema Schlaraffia aprobată pentru Temesia.

Poza 12-15 are ca principal simbol bufnița UHU, ales pentru Schlaraffia și întruchipează înțelepciunea, umorul și virtutea.

STEMA 170 VILLA HERMANNI înființată în1909

Scut sfertuit, în primul cartier, 3 bare albastru, roșu, aur; în cartierul doi pe câmp de argint, o bufniță întinsă; cartierul trei înparțit inegal are 3 brăuri albastru, roșu,aur; cartierul patru pe roșu, un delta răsturnat, de aur, cu colțurile terminate în formă de inimă, străpuns de două spade încrucișate de argint, îndreptate cu vârful în jos, având mânerul și garda de aur, susținând o coroană de aur; în inimă, scutul Allmutter Praga

STEMA VECHĂ A
TRANSILVANIEI

BUFNIȚA
UHU

STEMA VECHĂ A
FRANCIIVANIEI

STEMA VECHĂ A
SICILIEI

Semnificație: în inimă, stema cu spiritul orașului Praga, în jur elemente ce evocă trecutul istoric al orașului - culorile de pe vechiul steag al Transilvaniei, de care aparțineau; bufnița UHU simbolul înțelepciunii în Schlaraffia; națiunea sașilor din stema Transilvaniei, în câmp auriu cu șapte cetăți așezate pe două rânduri 4,3, ce arată rolul germanilor în viața urbei; stema veche a orașului Sibiu, care în ansamblul ei simbolizează lupta pentru apărarea orașului.

INSIGNE PENTRU REYCHUL 170 VILLA HERMANNI

POZA 1

POZA 2

POZA 3

POZA 4

POZA 5

POZA 6

Poza 1-3 (4) are ca simbol ursul care arată puterea absolută a Regatului Ungar asupra comitatului Sibiului, ce aparține Pământului Crăiesc, cu capitala la Sibiu.

Poza 5 are ca simbol stema Schlaraffia aprobată pentru Villa Hermanni.

Poza 6 are ca principal simbol bufnița UHU, ales pentru Schlaraffia și întruchiează înțelepciunea, umorul și virtutea.

STEMA 220 CLAUDIOPOLIS înființată în 1921

Scut sfertuit, în primul cartier pe câmp de argint, o lebădă șezând pe cetate, în cartierul doi, pe roșu, un cap de bufniță, în cartierul trei, pe verde, un disc de aur într-un inel de aur, cartierul patru despicaț în aur și albastru, cuprinde un zid de cetate de argint, având trei turnuri crenelate pătrate, cel din mijloc fiind mai înalt, cu ferestre, poarta cetății fiind deschisă, totul înconjurat de o cunună de lauri, în inimă

mai înalt, cu ferestre, poarta cetății fiind deschisă, totul înconjurat de o cunună de lauri, în inimă scutul Allmutter Praga

Semnificație: în inimă stema cu spiritul orașului Praga, în jur elemente ce evocă trecutul istoric al orașului – turnul Croitorilor denumit în sec. XIX Bastionul Bethlen ce a devenit simbol de oraș liber regesc; bufnița UHU simbolul înțelepciunii pentru Schlaraffia; o reprezentare ce amintește mulțimea banilor plătiți de oraș pentru favoruri și protecție regală; vechea stemă a orașului folosită din sec. XIV și amintind rolul fortificațiilor în epoca feudală pentru pacea locuitorilor

INSIGNE PENTRU REYCHUL 220 CLAUDIOPOLIS

POZA 0

POZA 1

POZA 2

POZA 3

POZA 4

POZA 5

POZA 6

Poza 0-3 are ca simbol lebăda lui Gabriel Bethlen principe al Transilvaniei între 1613-1629. Poza 4-5 are ca principal simbol zidul cu cele trei turnuri din vechea cetate a Clujului.

Poza 6 are ca principal simbol bufnița UHU, ales pentru Schlaraffia și întruchipează înțelepciunea, umorul și virtutea.

STEMA 254 NOSEN înființată în 1925

Scut despicat, partea dreapta împărțită de 7 ori, 4 dungi roșii, 4 dungi albe, emblema veche a Ungariei, iar partea stângă în câmp albastru crini aurii, în inimă scutul Allmutter Praga

STEMA PROVINȚII
SAKSEN BISTRIZ

Nösnergau

STEMA CASEI DE ANJOU

Semnificație: în inimă stema cu spiritul orașului Praga, în jur este scutul Casei de Anjou de care aparținea regele Ludvig I. S-a despicat stema arpadiană, introducând motivele Anjou dorind să evidențieze dreptul lor la tronul maghiar. Ludvig I rege al Bavariei între 1825-1848.

Mutterreych pentru NOSEN este CASTRA BATAVA (Passau) din Bavaria. Totodata se face referire și la stema Provinciei Bistriz

schimbând cele doua cartiere între ele.

INSIGNE PENTRU REYCHUL 254 NOSEN

POZA 1

POZA 2

POZA 3

POZA 4

Poza 1 are ca simbol turnul Dogarilor din vechea cetate a Bistriței.

Poza 2 are ca principal simbol bufnița UHU și un instrument muzical-armonica.

Poza 3-4 are ca simbol stema Case de Anjou de care aparținea regele Bavariei Ludvig I.

INSIGNE PENTRU REYCHUL 250 VILLA BUCURIANA

POZA 1

POZA 2

POZA 3

Poza 1 are ca simbol Lupa Capitolină – lupoaica de la Capitoliu, pentru a omagia originea latină a românilor.

Poza 2-3 are ca principal simbol bufnița UHU și un instrument muzical-naiul, respectiv figura unui păstor-Sfântul Apostol Andrei, creștinătorul neamului românesc.

STEMA 290 CORONA înființată în 1930

Scut sfertuit, în primul cartier se află pe fond albastru coroana Brașovului, în cartierul doi pe fond portocaliu stema Țării Bârsei, în cartierul trei câmp acoperit de romburi negru cu alb, în al patrulea cartier pe verde Poarta Ecaterinei, în inimă scutul Allmutter Praga

Semnificație: în inimă stema cu spiritul orașului Praga, în jur elemente ce evocă trecutul istoric al orașului – stema veche cunoscută încă din sec. al XIII-lea reprezintă armele vorbitoare întrucât denumirea localității în limba latină este CORONA; stema provinciei săsești Brașov, adică Țara Bârsei, de care aparținea orașul Brașov; câmp acoperit de romburi în negru și alb – o reprezentare ce cinstește originea nobilă a orașului cu modestie și devotament; poarta Ecaterinei amintind rolul fortificațiilor în epoca feudală.

STEMA VECHIE A ORAȘULUI BRAȘOV

STEMA PENTRU ȚARA BÂRSEI

CÂMP ACOPERIT DE ROMBURURI

POARTA ECATERINEI

INSIGNE PENTRU REYCHUL 290 CORONA

POZA 1

POZA 2

Poza 1-2 are ca principal simbol coroana cu rădăcini – stema tradițională a orașului Brașov din 1429.

SCHLARAFIA DORNA WATRA ?????

În final prezint o insignă pentru bonetă care se comercializează pe internet sub denumirea **Schlarafia Dorna Watra**.

Din cercetările mele în orașul Vatra Dornei–Dorna Warta în limba germană, nu s-a încercat înființarea unui Reych

În lista Reych-urilor Schlarafia apare:

Reych 198 Denver SUA a.U 55 – 1914

Reych 199 Halle Germania a.U 56 – 1915

Reych 200 Bramberg Polonia a.U 58 – 1917

Însemnele sunt specifice unităților Schlarafia: bufnița și data în reprezentarea a.U – anno Uhui

Dar anul a.U 56 = 1859+56=1915, indică cel mai greu an din primul război mondial pe frontul de est.

Atunci în luptele duse pe crestele Carpaților în iarna geroasă a acelui an 1915 s-au încleștat peste un milion de ostași ai celor două imperii Austro-Ungaria și Rusia. Luptele au cauzat pierderi umane foarte mari, de unde analiștii militari i-au dat porecla “**Stalingradul primului război mondial**”. Întregul pretorat Vatra Dornei rămâne neocupat de ruși în toata acea iarna geroasă dintre 1914-1915, cu mari sacrificii. Pretorat = autoritate militară creată pe lângă marile unități

În amintirea acelor lupte Austria instituie o serie de insigne pentru unitățile militare care au suferit cele mai mari pierderi (**vezi pozele următoare**).

Concluzia: Această insignă nu este a unui Reych Dorna Watra, ca neputând fi înființată în plin război După parerea mea esta o **insignă comemorativă** pentru luptele duse în jurul orașului Vatra Dornei, ce în iarna anului 1915 s-a transformat într-o fortăreață a armatelor austro-ungare. Este insigna unor membri Schlarafia sau în amintirea membrilor căzuți în timpul acelor lupte – **artilieriști ce luptau cu ursul** – Rusia.

Vergnügen an der Kunst – Humor – Freundschaft

placere prin artă – umor - prietenie

În încheiere vreau să fac precizarea ca „Schlaraffia din Romania” nu este o lucrare strictă de insignografie, unde aş descrie fiecare insignă care a circulat pe la noi.

Eu am urmărit să prezint fenomenul Schlaraffia care s-a desfășurat la noi în țară pe parcursul a 52 de ani (1889 – 1941) în timpul regalității, sub toți cei patru regi pe care i-am avut.

Am prezentat toate insignele pe care le-am putut găsi, cu referire la reych-urile din Romania. De aici - un bun punct de plecare pentru alți colecționari de a le studia în amănunt, pe măsura achiziționării lor.

Federația Internațională a Asociațiilor de Apicultori – APIMONDIA – a fost înființată în anul 1887, iar la ora actuală în componența ei intră peste 100 de asociații naționale cu mai mult de 5 milioane de membri.

Apicultorii, cunoscând valoarea extraordinară a mierii, s-au unit în asociații naționale, iar problemele acestora au fost dezbătute în congrese naționale înainte de constituirea APIMONDIEI. Un astfel de congres național care a fost mediatizat prin emiterea unei frumoase insigne, are loc în 1896 în Ungaria. Pe coroana circulară a insignei apare înscrisul „1896 MAGYAR MÉHÉSZEK I ORSZÁGOS KONGESZUSA” adică „PRIMUL CONGRES NAȚIONAL AL APICULTORILOR MAGHIARI”.

Primul Congres Internațional de Apicultură a avut loc în Belgia – Bruxelles – în anul 1879, la inițiativa unui apicultor belgian pe nume LOUIS LAMBERT-PETIT.

În dorința de a cunoaște cât mai amănunțit cuceririle științei și practicile apicole contemporane și în scopul dezvoltării spiritului de înțelegere și colaborare, apicultorii de pretutindeni se întâlnesc astăzi, din doi în doi ani, în cadrul Federației Internaționale a Asociațiilor de – „APIMONDIA”.

În perioada lungă de timp care a trecut, exceptând întreruperile forțate de situația geopolitică existentă, apicultorii s-au întâlnit la 43 de congrese (anul acesta întâlnirea va avea loc la Kiev – Ucraina în perioada 29 septembrie – 4 octombrie), care și-au desfășurat lucrările în marile orașe ale globului, făcând ocolul lumii.

Mediatizarea congreselor APIMONDIA s-a făcut prin emiterea unor insigne, care sunt deosebite din punct de vedere grafic.

Redăm imaginea câtorva insigne care au însoțit congresele internaționale, ce se află în colecția personală și cele care mi-au fost puse la dispoziție cu multă amabilitate și colegialitate de către domnul Teodor Săceanu (Alexandria).

Ca o recunoaștere a meritelor și realizărilor în domeniul apiculturii, onoarea de a organiza cel de-al XX-lea Congres i-a revenit capitalei noastre între 26 – 31 august 1965. Alegerea României, pentru a găzdui marea întrunire internațională a apicultorilor, nu a fost deloc întâmplătoare, deoarece nicăieri nu se găsesc condiții atât de favorabile pentru creșterea albinelor ca la noi.

După statistica APIMONDIA, România ocupă locul șapte în lume în ceea ce privește numărul total al familiilor de albine (peste 1.050.000) și locul cinci, dacă raportăm această cifră la numărul locuitorilor.

Albinăritul se confundă cu însăși istoria noastră națională, cunoscând o continuă înflorire încă de pe timpul dacilor și dăinuind în timp până în zilele noastre.

Cel de-al XX-lea Congres, prin tematica sa largă, a dat posibilitatea de a se discuta cele mai variate probleme ale apiculturii moderne precum: biologia, flora meliferă, patologia, economia, tehnologia și utilajul apicol.

Cu ocazia Congresului de la București a fost organizată prima expoziție – târg internațional de apicultură, exponatele făcând obiectul unui concurs cu premii, medalii și diplome.

La acest congres au participat 1569 de membri APIMONDIA din 41 de țări.

În urma alegerilor pentru funcția de președinte al Federației Internaționale a Apicultorilor, spre bucuria noastră, a ieșit câștigător profesorul Vieceslav Harnaj din România, care a condus destinele apicultorilor timp de 23 de ani (1965-1988).

Albinele, cunoscute, apreciate și admirate pentru produsul lor, sunt demne de recunoștința noastră pentru clasică miere, apreciată pe toate meridianele lumii.

APARIȚII NUMISMATICE LA ALEXANDRIA

Cu prilejul unei vizite efectuate la Alexandria în data de 2 mai 2013 președintele Secției Numismatice Brașov, col.ing.(r) Ștefan Samoilă, a exprimat aprecierile colegilor de la poalele Tâmpei pentru activitatea numismatică de la Alexandria, oferind o frumoasă medalie color în nume personal și al numismaților Vasile Neacșu (Alexandria), respectiv Silviu Dobraș (Oradea).

Piesa a fost lucrată la ACCESORII PROD Oradea prin metoda turnare-centrifugare, din material compozit, fiind ulterior colorată și acoperită cu o lentilă din plastic.

Tirajul medaliei : 50 exemplare.

Informație primită de la col.ing.(r) Ștefan Samoilă.

Cu ocazia aceeași aniversări, a fost pusă în circulație o piesă într-un tiraj extrem de redus, care de pe acum este plasată în categoria celor foarte rare.

Din respect pentru bunele legături pe care sărbătoritul le întreține cu membrii Clubului Colectonariilor de medalii Eminescu, aceștia i-au pregătit o frumoasă – surpriză, concretizată printr-o piesă deosebită – opera artistului Constantin Dumitrescu.

Medalia a fost înmănată în data de 9 mai a.c. cu prilejul unei vizite la Alexandria a președintelui clubului ec. Ștefan Dina împreună cu autorul lucrării.

Piesa are un diametru de 70 mm este unifață, fiind confecționată din tombac argintat. Medalia a fost realizată artizanal într-un atelier din București, fiind unicat.

Informație primită de la ec. Ștefan Dina.

În cadrul manifestărilor prilejuite de împlinirea a 60 de ani de viață a Prea Sfințitului ȚGalaction, membrii Secției Numismatice Alexandria, în semn de prețuire, au realizat o plachetă aniversară. Placheta bătută la Monetăria Statului București din tombac argintat, având dimensiunea de 100/70 mm, greutatea 235grame, a fost realizată după un proiect realizat de Teodor Săceanu, Victor Andreescu și Vasile Neacșu, gravor fiind Constantin Dumitrescu.

Tirajul medaliei : 50 exemplare.

Piesa este însoțită de certificat de autenticitate.

Fiecare exemplar este înseriat printr-un număr bătut pe muchia piesei, care corespunde cu cel înscris în certificat.

Placheta este prezentată într-o casetă din piele ecologică, fiind inscripționată cu deviza „NIHIL SINE DEO”.

Piesa a fost pusă în circulație la data de 15 mai 2013.

Informație primită de la dl. Teodor Săceanu.

Tot la Alexandria au fost puse în circulație două insigne interesante:

Prima piesă face parte din tematica foarte dificilă dar de mare interes a „Cercetășiei”.

Părintele cercetășiei este considerat Lordul englez Robert S. Baden-Powel, care în 1908 publică lucrarea „Cercetășie pentru băieți”. Inițial Cercetășia era o organizație pentru tineri în vârstă de 11-15 ani. Ideea a devenit atât de populară încât, în 1910, s-au format și organizații similare pentru fete, iar în 1916 pentru băieți sub 11 ani (cercetași boboci).

La noi în țară organizația a funcționat între anii 1913-1937, iar mișcarea a reînviat din 1990, la ora actuală numărând aproximativ 2500 de membri.

Însemnul cercetășiei este floarea de crin.

De-a lungul timpului au fost bătute numeroase piese cu simboluri ale cercetașilor, existând printre altele și patru insigne care reproduc emblema oficială a acestora.

O piesă de acest gen a fost realizată după un proiect executat de dl. Teodor Săceanu. Insigna a fost executată la Firma EURO TOPAZ S.R.L. din Arad într-un tiraj de numai cinci exemplare.

Insigna este din argint, nefiind emailată și are sistem de prindere cu „pin”.

Informație primită de la dl. Teodor Săceanu.

A doua piesă, foarte frumoasă, se referă la întâlnirea de 20 de ani a absolvenților clasei a VIII-a a Școlii nr. 2 „MIHAI VITEAZU” Alexandria, care a avut loc în luna aprilie 2013. Insigna a fost realizată la inițiativa personală a d-lui, Ovidiu Voinea. Școala nr.2 din localitate a fost dată în folosință în data de 15 noiembrie 1860, având la ora actuală venerabila vârstă de 153 de ani, fiind una dintre cele mai vechi din zonă. La început instituția de învățământ s-a numit Școala Primară de băieți nr.1, iar după cel de-al doilea Război mondial și-a schimbat numele în Școala nr.2 Alexandria.

După evenimentele din 1989 a urmat o completare a denumirii, iar în prezent numele este cel de Școala nr.2 „MIHAI VITEAZU”.

În anul 2010, cu ocazia împlinirii a 150 de ani de atestare documentară, conducerea Școlii nr.2 „MIHAI VITEAZU” a marcat evenimentul prin emiterea unei insigne care reprezintă noua clădire a școlii. Insigna este confecționată dintr-un material alb, acoperit cu lentilă de plastic, ea având diametrul de 55 mm, iar sistemul de prindere este cel cu „ac închis”.

Insigna întâlnirii colegilor (după 20 de ani) care au învățat în cadrul Școlii nr.2 este rotundă, având un diametru de 30 mm, fiind confecționată prin turnare-centrifugare și are sistem de prindere cu „pin”.

Grafica după care a fost lucrată insigna descrisă este primul proiect de acest gen al d-lui Ovidiu Voinea, căruia îi dorim pe viitor multe realizări asemănătoare, la fel de frumoase!

Piesa este făcută la print, fiind acoperită cu o lentilă de rășină sintetică. A fost realizată de către Firma „Leonte” S.R.L. din București într-un tiraj de 60 exemplare.

Informație primită de la domnii Ovidiu Voinea și Gabriel Mitu.

DEPOUL DE LOCOMOTIVE DIN PETROȘANI LA 100 DE ANI

Dumitru Pușcașu
Petroșani

După evenimentele din 1848, care au zguduit și imperiul Austro-Ungar, o prioritate a acestuia a devenit asigurarea supremației economice și militare în Transilvania.

Pentru atingerea acestor deziderate era necesară crearea unei rețele dezvoltate de șosele și căi ferate. În acest proiect s-a înscris și calea ferată Arad – Alba Iulia. La calea ferată Arad – Alba Iulia era prevăzută și o extensie între Simeria și Petroșani.

Concesiunea acestei lucrări a fost câștigată de frații Rotschift din Viena, în parteneriat cu baronul Haber ce reprezenta Societatea de Mine și Furnale Brașov („KRONSTADTTER BERGBAUVEREIN”).

După câștigarea concesiunii, pentru realizarea lucrărilor este înființată Societatea „Prima Cale Ferată din Transilvania” („ELSŐ ERDELY VASUT R.T.”), al cărei președinte era contele Otto Chotek.

Lucrările au fost încredințate firmei conduse de către baronul Klein, care între 24 aprilie 1867 – 22 decembrie 1868 finalizează lucrările la calea ferată Arad – Alba Iulia; în septembrie 1868 trece prin Deva primul tren tras de o locomotivă cu abur și care era condusă de mecanicul Martin Gross.

Pentru construcția ramificației Simeria – Petroșani, baronul Haber ia legătura cu ing. Freud care realizează lucrarea pe tronsonul Deva – Orăștie.¹

În anul 1864, ing. Freud prezentase un prim plan al căii ferate ce lega Deva de Petroșani, această rută feroviară urma un traseu ce trecea prin Hațeg, Merișor, Dealul Babii, Vulcan și de aici la Petroșani.

Lucrările au început în anul 1865, dar sunt întrerupte un an mai târziu ca urmare a începerii războiului cu Prusia la care s-a adăugat și epidemia de holeră din 1866 ce a lovit această zonă. Lucrările reluate în 1868 ajung până la Pui.

Proiectul realizat pentru tronsonul Merișor – Vulcan prevedea un preț de cost mare pentru realizarea lucrării. În consecință se apelează la ing. Polansky care realizează un nou proiect care trecea prin Merișor – Peștera Bolii – Petroșani, acest proiect reușea să reducă valoarea lucrărilor cu 50 %.

După aprobarea proiectului, lucrările au fost încredințate antreprenorilor Klein și Seppel, iar lucrările în piatră au fost concesionate fraților Martina, veniți în Valea Jiului din Udine – Italia alături de 3.000 de muncitori specializați în astfel de lucrări. Majoritatea acestor muncitori au fost cazați în coloniile din Bănița și Merișor.²

Gara Hațeg
1900

La 18 august 1870 se inaugurează tronsonul Simeria – Petroșani ce are o lungime de 78,7 km ce au costat statul ungar 12 milioane de forinți.

construirea stației Petroșani. Datorită faptului că zona destinată acestui scop era îngustă, au fost necesare lucrări de îndepărtare a unei părți din dealul pe care se află acum Piața Victoriei din centrul orașului. În aceeași perioadă este construit și depoul stației Petroșani în capătul dinspre Livezeni. Depoul era unul de tip dreptunghiular și avea trei linii din care două pentru remizare și ținerea în presiune a locomotivelor de serviciu și o linie pentru spălarea și repararea locomotivelor.

Întoarcerea locomotivelor se făcea manual de către personalul de deservire al locomotivei prin rotirea unei platforme.

Depoul Petroșani avea repartizate opt locomotive de tip „C” (categoria a treia devenită ulterior MAV – 336) livrate de firma G SIGL.

Noul depou construit în perioada 1900 – 1912, are o remiză circulară prevăzută cu 22 de linii și tot atâtea canale de vizitare. Pentru manevrarea locomotivelor în fața remizei este o placă de întoarcere spre care converg toate liniile.

Această placă până în 1950 era manevrată manual.

Pentru colectarea fumului produs de locomotive remiza era dotată cu un sistem circular de canale metalice prevăzută la fiecare linie cu clape mobile. Acest canal de tip „FABERG” conducea fumul până la coșul principal de evacuare.

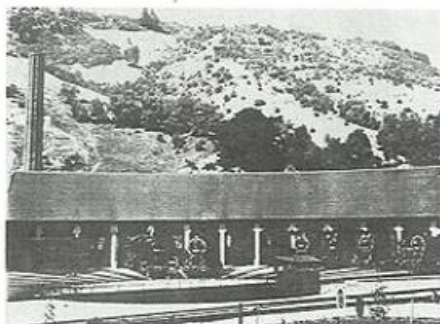
Depoul după 1912.

După terminarea lucrărilor și a dotării acestui tronson de cale ferată, atât din punct de vedere tehnic cât și material, prețul de cost al unui kilometru de lucrare a ajuns la 136.850 florini.

Dotarea tehnică a acestui tronson de cale ferată cuprindea alături de aparatura necesară bunei funcționări și 21 de locomotive cu abur, 64 de vagoane pentru călători, 513 vagoane de marfă dintre care 123 erau destinate în mod special transportului de cărbune.

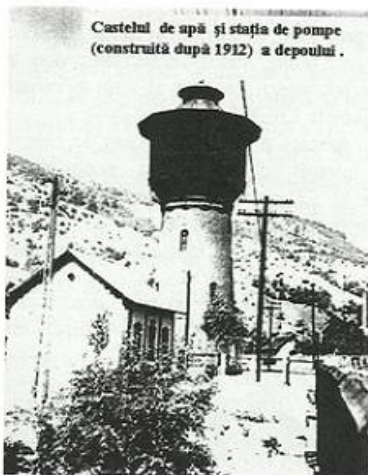
O problemă deosebită a fost cea legată de

Depoul Petroșani înainte de 1912

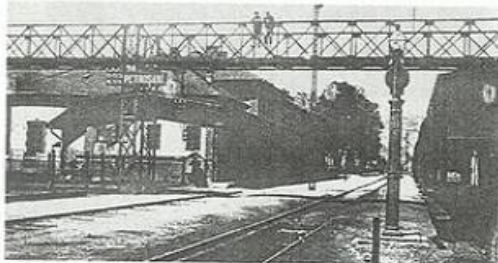
Platforma de rotire și ieșirile din remize.

Alimentarea cu apă a depoului se făcea prin cădere liberă, apa fiind captată de pe pârâul Maleia printr-o bifurcație ce o conducea spre un separator cu decantare. Ecluza separatorului era manevrată de personalul instruit ce locuia într-o locuință de serviciu situată chiar la capătul acestuia.

Castelul de apă și stația de pompe (construită după 1912) a depoului.

De aici, printr-o conductă subterană ce traversa orașul ajungea la Castelul de apă prevăzut cu două rezervoare, de unde printr-o conductă cu ramificație apa era distribuită la depou și la stația Petroșani.

În 1913 este construită pasarela peste căile ferate, pentru a ușura accesul dinspre oraș spre gară. În perioada 1966-1967 sunt aduse primele locomotive de tip DIESEL, care încep să le înlocuiască pe cele cu abur.

În anul 1970 este electrificată porțiunea de cale ferată dintre Mintia și Subcetate, iar în perioada 1973-1975 se realizează electrificarea acesteia până la Petroșani.

Ceferiștii Văii Jiului au sărbătorit în anul 2012 împlinirea a 100 de ani de la darea în folosință a noului depou (cel dinspre Simeria), care este utilizat și astăzi.

Cu această ocazie într-un cadru festiv a fost înmănată câtorva membri ai acestui colectiv al transportatorilor pe calea ferată câte o medalie aniversară, alături de ediția tipărită a Monografiei Depoului Petroșani scrisă de Mihai Comșa în 1990.

Medalia din tablă de inox cu grosimea de 3 mm, are o formă circulară cu un diametru de 70 mm. În cele două imagini circulare (de pe avers și revers) înconjurată de câte o cunună de lauri, au fost lipite imaginile depoului (prezentată într-o carte poștală din 1912) pe avers respectiv cea a turnului de apă ce alimentează depoul pentru revers. Medalia a fost realizată în 100 de exemplare.

Bibliografie :

- 1) Tiberiu Svoboda *Drumuri transcarpatice între Cerna și Olt* ed. Cetate Deva 2009 pag. 103
- 2) Mihai Comșa *Monografia depoului Petroșani* manuscris Petroșani 1990 p. 104

INSIGNE DISTINCȚII

Autor: Constantin Ciurea

Lucrarea profesorului buzoian Constantin Ciurea vine într-un moment deosebit de important când pasionații de profil sârbătoresc patru decenii de la prima întâlnire a colecționarilor de insigne din România.

De-a lungul timpului au fost fabricate în țară și la începuturi peste hotare sute de mii de insigne, mai mult sau mai puțin complexe, care au îmbogățit patrimoniul românesc în domeniu.

Pentru a încheia un catalog al întregului fond insignografic existent pare, la ora actuală, o muncă de Sisif sau de „chinez bătrân”, deoarece dacă până în anii 1990 micile însemne erau produse doar în două unități specializate – Monetăria Statului București sau Întreprinderea „Arădeanca” (Arad) – astăzi firmele producătoare de materiale promoționale s-au înmulțit ca ciupercile după ploaie și pun în circulație zeci de insigne în fiecare zi. Mai mult, locul insinelor clasice bătute din diverse materiale rezistente precum tombac, argint sau, mai rar, aur, astăzi procedeele de fabricație s-a schimbat radical, totul rezumându-se la desen printat pe calculator, iar produsul finit este realizat prin turnare-centrifugare din zamac, iar sistemul de prindere este cel cu „pin” adevărat „blestem” pentru colecționari.

Au apărut, deasemenea, insigne TD extrem de ieftine, a căror „viață” este foarte scurtă, deoarece suprafața desenată se deteriorează repede.

În această conjunctură o catalogare a pieselor apărute pare aproape imposibilă!

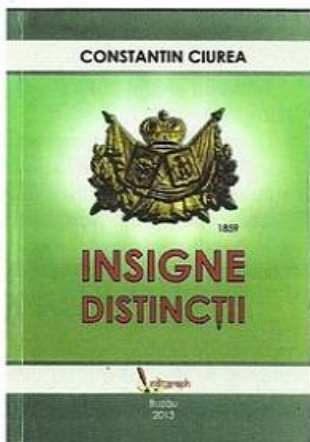
Profesorul Constantin Ciurea a ales să trateze în volumul „Insigne-distincții” doar un mic segment din vastul domeniu pe care îl reprezintă insignografia – acela de insignă ca însemn acordat drept formă de recompensă morală pentru realizări în activitate în diverse domenii și pentru alte merite deosebite. Perioada luată în discuție, extrem de vastă, care începe sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza și ne conduce până după 1990, când apar numeroase partide politice care au însemne proprii.

Lucrarea are și unele lacune, fapt aproape inerent ținând cont de complexitatea ei, care se pot remedia fără probleme într-o ediție următoare; așa aminti în acest sens doar omiterea insinelor de „brigadier frunțas în muncă voluntară”, care au scris istorie la marile lucrări de la Salva – Vișeu, Bumbesti – Livezeni (la terminarea căii ferate de pe Defileul Jiului) sau Agnita – Botorca. Considerăm necesară, de asemenea, includerea și prezentarea în volum a însemnului care însoțește premiul „Floarea de colț” – singura distincție din domeniu insignografic la ora actuală. Premiul, diploma și insigna sunt atribuite acum de A.C.I.R. (Asociația Colecționarilor de Insigne din România) cu ocazia congreselor anuale, pentru merite deosebite în promovarea insignografiei din țara noastră.

Trebuie de asemenea prezentate insignele de „STAHANOVIST FRUNȚAS” pe diverse domenii de activități, astăzi foarte rare.

Pentru oricine studiază insigna în ansamblul ei și îi admiră frumusețea, având în vedere și reproducerile de înaltă rezoluție, volumul „Insigne – distincții” reprezintă un ghid deosebit de valoros ce ar trebui să se regăsească în biblioteca fiecărui colecționar.

Felicitări autorului, așteptând pe viitor și alte abordări ale insinelor românești.

Prof. Tiberiu Kelemen

Autori: Tiberiu Kelemen
Dumitru Pușcașu

Pardos Ioan

În cursul anului 2013 a apărut, după o lungă perioadă de documentare, volumul „Medalistică Văii Jiului 1907 – 2013”.

Opera a trei colecționari de marcă – prof. Tiberiu Kelemen, Dumitru Pușcașu și regretatul Pardos Ioan – se vrea a fi o invitație la cunoașterea și a altei fețe a Văii Jiului decât nesfârșita goană după cărbunc – pâinea industriei, după cum a fost denumită propagandistic într-o perioadă când era, extras în orice condiții cu orice costuri și sacrificii.

Volumul, tipărit cu binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte ȚGalaction, Episcopul Alexandriei și Teleormanului, este prefăcută de o somitate în domeniul mineritului din România și Europa – prof. univ.dr. ing. Nicolae Tiberiu Iliș, care o lungă perioadă de timp a condus destinele Universității din Petroșani; volumul se dorește a fi un demers pentru prezentarea evoluției istorice, economice, tehnice și sociale prin intermediul medalisticii a zonei dintre cele două Jiuri.

După un scurt istoric al medalisticii și al tehnologiilor fabricării acestora, este prezentată figura luminoasă a Sfintei Varvara și ce a reprezentat și reprezintă ea pentru minerii din Valea Jiului. De altfel cea mai veche piesă adusă de minerii polonezi în Vale în anul 1907 și prezentată în lucrare face referire la ocrotitoarea celor care lucrează într-o „lume fără cer”.

Rând pe rând sunt prezentate într-un cadru istoric biserici, școli, instituții culturale și unități econo-mice care de-a lungul timpului, în diferite momente ale existenței lor și-au bătut medalii.

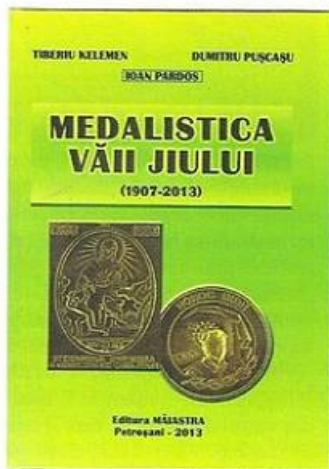
Un capitol foarte amplu și bine documentat îl reprezintă activitatea sportivă din Vale.

Deoarece în acest caz unele piese sunt uzate și oxidate, iar descifrarea înscrisurilor este dificilă și la tipărire se pierd unele elemente, acestea au fost refăcute pe calculator și postate lângă imaginea originală.

Autorii prezintă la finalul lucrării trei planșe cu evoluția în timp a heraldicii localităților Văii și, ca un omagiu adus celor care muncesc în subteran, este redat Imnul minerilor, în două variante.

Volumul „Medalistică Văii Jiului 1907-2013” este o lucrare de mare amploare, care face o radiografie amănunțită a Văii Jiului privită din punct de vedere medalistic și nu trebuie să lipsească din biblioteca de specialitate a numismaților.

În data de 11 ianuarie 2014 volumul a fost lansat la Cercul Militar Național din București.

Viorel Stroe,
Prim-vicepreședinte A.C.I.R.

Ziua de 1 Decembrie prilejuiește în fiecare an numeroase manifestări, iar diversele expoziții omagiale vin să completeze tabloul cultural al sărbătorii noastre naționale.

Foarte posibil ca la nivel național să fi avut loc mai multe expoziții numismatice, medalistice sau insignografice care, prin aducerea în fața publicului a unor piese de profil, să evoce importanța Zilei naționale, însă noi am primit informații despre o asemenea acțiune doar de la Vălișoara, lucru pentru care mulțumim colegilor care au organizat expoziția din localitate.

De-a lungul timpului Ziua națională a României a fost sărbătorită pe diverse date. Astfel în perioada 1866-1947 ziua de 10 Mai a fost Zi națională în amintirea momentului depunerii de către Principele Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen a jurământului de credință în fața Adunării Reprezentative a Principatelor Române Unite.

Peste ani, în perioada 1948-1990, ziua de 23 August a fost adoptată drept sărbătoare de stat sub numele de „Ziua insurecției armate antifasciste și antiimperialiste”, cu referire la întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste și arestarea guvernului condus de generalul Ion Antonescu la 23 August 1944.

La data de 31 iulie 1990, prin Legea nr.10 promulgată de președintele Ion Iliescu și publicată în Monitorul Oficial nr.95 din 1 august 1990, ziua de 1 Decembrie a fost desemnată ca Zi națională. Această prevedere a fost stipulată și în Constituția României din 1991, articolul 12 alineat 2.

Prima Zi națională de 1 Decembrie, ale cărei festivități centrale s-au desfășurat la Alba Iulia, a avut loc în anul 1990.

În anul 2013 la Vălișoara, pentru a sublinia importanța evenimentului de la 1 Decembrie, a fost organizată o expoziție insignografică de către membrii A.C.I.R. din localitate. Exponatele au fost aranjate pe tematici ce au evocat importanța istorică a Zilei naționale de-a lungul timpului și momentele de referință care le-au însoțit.

Ca și cu alte ocazii promotorii organizării manifestării, în care au prezentat 20 de panouri însumând 1200 de insigne, au fost: Ion-Mircea Rovinar, Dorel Huh, Mariana-Cornelia Huh și mezinul asociației Dimitrie-Raul Rovinar.

Pentru ca frumoasa acțiune să rămână în memoria expozanților a fost emisă o plachetă din ABS multistrat metalizat – unifață – prezentată în casete, având dimensiunile de 110,5/95 mm, confecționată într-un tiraj de patru exemplare la Deva, însoțite fiind de o diplomă.

Expoziția montată în sediul Primăriei din Comuna Vălișoara a fost vizionată în perioada 1-3 decembrie 2013 de un numeros public.

CUPRINS

	În loc de prefață	Pag.3
	Cuvântul de salut al Primarului Municipiului Petroșani	Pag.4
Prof. Tiberiu Kelemen	Sărbătoarea celei de-a 40-a ediții a întâlnirii colecționarilor de insigne din România	Pag.5
Ioan Dumitru Pușcașu	Cinci ani de activitate a Asociației Colecționarilor de Insigne din România	Pag.9
Prof. Tiberiu Kelemen	Secția numismatică Alexandria la 15 ani de activitate	Pag.12
Col. (r) Ing.Ștefan Samoilă	Aniversarea a XXXV de ani de la înființarea Secției Brașov a Societății Numismatice Române	Pag.23
Beke Ernó	Casa Colecțiilor un important obiectiv cultural din Tg. Secuiesc	Pag.29
Ec. Ștefan Dina	45 de ani de activitate insignografică a colecționarilor reuniți la Cercul Militar Național	Pag.30
Mihai C.V. Cornaci	Insignă aniversară Mihai Eminescu	Pag.32
Ioan Dumitru Pușcașu	Noi insigne TD realizate la Botoșani	Pag.33
Radu Bart	Schlaraffia din România - prezentare	Pag.36
Ing. Miron Rebedea	„Apimondia” în reprezentari insignografice	Pag.47
	Apariții numismatice la Alexandria	Pag.48
Ioan Dumitru Pușcașu	Depoul de locomotive Petroșani la 100 de ani	Pag.50
Prof. Tiberiu Kelemen	Apariții editoriale „Insigne distincții” autor Constantin Ciurea	Pag.53
Viorel Stroe	Apariții editoriale „Medalistica Văii Jiului (1907-2013) autori: Tiberiu Kelemen, Dumitru Pușcașu, Ioan Pardos	Pag.54
Dorel Huh	La închiderea ediției	Pag.55
	Cuprins	Pag.56

